

หัตถศิลป์แบบประชาธิปไตย

การพัฒนาประเทศให้เป็นประชาธิปไตยในที่นี้ มีใช้เพียงแค่รูปแบบการเมืองที่เป็นประชาธิปไตยเท่านั้น แต่คุณค่าของคนในสังคมและวิถีชีวิตร่วมกันที่มีลักษณะเป็นประชาธิปไตย คือ การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภากำบดังที่เรียนกัน นอกจากจะศึกษาดึงโครงสร้าง หน้าที่ บทบาท และพฤติกรรมของสภากำบดแล้ว ยังต้องการศึกษาวิจัยหัตถศิลป์หรือความเชื่ออันเป็นวิถีชีวิตร่วมของบุคลากรที่มีภูมิคุณที่น่าทึ่งในสภากำบดด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การศึกษาวิจัยนี้ครอบคลุมทุกด้านของประชาธิปไตย ทั้งหลักการ วิธีการ และวิถีชีวิตร่วม ที่สำคัญนั่นว่ารัฐบาลสามารถจะใช้สภากำบดซึ่งเป็นองค์กรที่มีอำนาจ เป็นกลไกในการพัฒนาประชาธิปไตย เพื่อเป็นการวางแผนทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพในระดับชาติให้มีนักบุญที่ดีหรือไม่

หัตถศิลป์และการเชื่อแบบประชาธิปไตย รวมทั้งวัฒนธรรมของสังคมประชาธิปไตยที่ดีอีกหนึ่งอย่าง คือ ความเชื่อในความหลากหลายทางการเมือง มีอยู่มากมายหลายประการ แต่ในที่นี้จะรวมสรุปเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ ๔ เรื่อง คือ ความมีเหตุผลหรือการกระทำอย่างมีเหตุผล การยึดหลักสันติวิสัยและการประนีประนอม การเคารพกฎหมาย และความมีระเบียบวินัย และการมีความรับผิดชอบ ตลอดส่วนรวม

ความมีเหตุผลหรือการกระทำอย่างมีเหตุผล

การศึกษาวิจัยหัตถศิลป์ในการคำนวณรูปแบบประชาธิปไตยของสภากำบด เกี่ยวกับความมีเหตุผลหรือการกระทำการทำอย่างมีเหตุผลนั้น พิจารณาได้จากหัตถศิลป์และความเชื่อเกี่ยวกับการเคารพในเหตุผลมากกว่าบุคคล สำนักในความสำคัญ คุณภาพ และศักดิ์ศรีของบุคคลในฐานะ เป็นมนุษย์ เสมอภาคกัน และศรัทธาในสิ่งที่มีอยู่ความสามารถของบุคคลในการใช้เหตุผลและสิ่งที่มีอยู่

พัฒนาศิริในการคำนวณเชิงคณิตศาสตร์ไทยในเรื่องเกี่ยวกับ การมีเหตุผลหรือการกระทำอย่างมีเหตุผล ทั้งนี้เนื่องจากความเชื่อที่ว่า เหตุผลเป็นสิ่งที่คิด และมุ่งเป็นสิ่งที่มีเหตุผล การมีเหตุผลเป็นสิ่งสำคัญในระบบประชานิพัทธ์ ทุกคนต้องพยายามคิดหาเหตุผล และใช้เหตุผลประกอบการตัดสินใจในการกระทำการทาง ๆ และกันในสังคมประชานิพัทธ์จะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในเหตุผลมากกว่าบุคคล จากการสัมภาษณ์พัฒนาศิริของสมานชนิกสภากำลเกี่ยวกับการตัดสินใจในเรื่องหนึ่งเรื่องไก่นั้น ผลปรากฏตามตารางที่ ๓.๑ ดังนี้

ตารางที่ ๓.๑ พัฒนาศิริของสมานชนิกสภากำลในหัวข้อ “การตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องหนึ่งเรื่องไก ควรอิงเหตุผลมากกว่าบุคคล”

ประเทสสมานชนิก อย่างมาก	เห็นด้วย						
	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย น้อย	ไม่เห็นด้วย มาก	ไม่เห็นด้วย น้อย	ไม่เห็นด้วย มาก	ไม่เห็นด้วย น้อย	รวม
(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)	
ก้านน้ำ	๗๘.๙	๑๗.๘	--	๓.๑	--	--	๑๐๐(๓๒)
ไข่ไก่	๘๕.๔	๑๔.๗	๐.๙	๒.๓	๑.๑	--	๑๐๐(๒๖๕)
แพะเปลี่ยนประจำคำบล	๕๓.๖	๓๕.๓	--	๓.๑	--	--	๑๐๐(๒๔)
ผูกรงคุณฑูต	๘๕.๔	๑๔.๗	๒.๔	๔.๑	๐.๗	--	๑๐๐(๒๖๕)
พูร์กษา	๖๔.๗	๓๕.๓	๒.๔	--	--	--	๑๐๐(๓๔)
เลขาธุการ	๖๔.๗	๓๙.๒	--	--	--	--	๑๐๐(๓๒)
รวม	๘๑.๑	๑๔.๕	๑.๗	๓.๑	๐.๖	--	๑๐๐(๒๖๕)
ค่าสถิติ X^2	=	๒๗.๕๕๘๔, D.F. = ๖๐, Sig. = ๐.๙๖๐๔					

ข้อมูลจากตารางที่ ๓.๑ พบว่า การตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องหนึ่งเรื่องไกของสมานชนิกสภากำล บนรอบละ ๕๙.๑ และ ๓๙.๕ เห็นด้วยอย่างมากและเห็นด้วยที่การตัดสินใจกระทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใด กิจกรรม ตามเหตุผลมากกว่าบุคคล สรุปทั้งหมดที่ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างมาก เพียงรอบละ ๓.๑ และ ๐.๖ เท่านั้น และอีกรอบละ ๑.๗ ไม่แสดงทั้งคู่

เมื่อพิจารณาตามประเพณามาชีกแล้วพบว่า ทุกคุณ เห็นด้วยอย่างมากและเห็นด้วยที่การตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องนี้เรื่องใด ควรพิจารณาจากเหตุผลมากกว่าข้อบังคับในบุคคล เกินกว่าร้อยละ ๘๐ ทั้งสิ้น ก็ต่อเมื่อกลุ่มเฉพาะทางสูงสุดถึงร้อยละ ๑๐๐ สาบานกลุ่มนี้เปรียญฯ กลุ่มกำนัน และกลุ่มนี้ในเมียน รองลงมาในระดับที่ใกล้เคียงกันตามลำดับคือร้อยละ ๕๐.๙, ๔๖.๕ และ ๔๕.๙ สาบานกลุ่มเฉพาะบุคคลประมาณร้อยละ ๔๓.๖ และ ๔๖.๔ ตามลำดับ

ข้อมูลที่เผยแพร่แสดงให้เห็นว่า สำหรับในส่วนของสมาชิกสภากำນทุกกลุ่ม มีทัศนคติและความเชื่อในเรื่องการแพทย์และการบุคคล ทั้งจากการสัมภาษณ์สมาชิกสภากำນส่วนใหญ่เช่นว่า การตัดสินใจกระทำการลิงแหงลิง ไก่เนื้อครัวบีกันลักษณะเดียวกันมากกว่าข้อบังคับในบุคคล บุคคลอาจตัดสินใจดูก็ต้องในเรื่องนี้ แต่อาจไม่ดูก็ต้องในอีกเรื่องหนึ่ง ทั้งนี้ เพราะคนหากันในส่วนการจะรับรู้ไปทุกเรื่องได้ และในบางครั้งคนก็อาจใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ ซึ่งทำให้เกิดความไม่ดูถูกต้องและไม่เป็นธรรมได้ สำหรับทัศนคติของสมาชิกสภากำນ ทางราชการน่าจะพยายามส่งเสริมและสนับสนุนให้สมาชิกสภากำນทุกกลุ่ม ได้ใช้สติปัญญาในการตัดสินใจเด็ดขาด ในการตัดสินใจที่จะดำเนินโครงการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของสภากำນให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นพื้นฐานนำไปสู่เป้าหมายของประชาธิปไตยคือ การปกป้องตนเองก็ไป

จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในหัวข้อ "การตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ควรอิงเหตุผลมากกว่าบุคคล" กับประเพณามาชีกพบว่า ณ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๙ ทั่วไปทั้ง ๒ ในมีความสัมพันธ์กัน นั่นคือทัศนคติเกี่ยวกับการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ควรอิงเหตุผลมากกว่าบุคคลนั้นในชั้นอยู่กับประเพณามาชีก

ทัศนคติและความเชื่อแบบประชาธิปไตยในเรื่องการแพทย์ในเหตุผลนั้น นอกจากนั้น เรื่องการแพทย์เหตุผลมากกว่าบุคคลแล้ว ยังเน้นเรื่องการแพทย์ในความเป็นมนุษย์ สำนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของบุคคล^{๑๗} ก็ต่อเมื่อ นุழຍ์โดยเกียรติและศักดิ์ศรีแล้ว ยอมมีความเข้มแข็ง กันในฐานะ เป็นมนุษย์ และยอมรับชีวิตและกันในฐานะที่แต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม นี้ใช่ยอมรับคุณค่าของบุคคลตามชาติพราหมุṇด ยก คำแหง หรือสถานภาพทางการ เมือง เกาะชุกิจ^{๑๘} สำหรับ

ทัศนคติของสมาชิกสภากำบด เกี่ยวกับเรื่องคุณภาพของบุคคล ปรากฏในตารางที่ ๓.๒ ดังนี้

ตารางที่ ๓.๒ ทัศนคติของสมาชิกสภากำบดในหัวข้อ "คุณภาพของบุคคลเชื้อนอยกับระดับการศึกษา ฐานะของครอบครัว และตำแหน่งหน้าที่การทำงาน"

ประเด็นสมาชิก อย่างมาก	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างมาก		รวม
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	
กำนัน	๙.๔	๒๙.๙	๙.๔	๘๐.๐	๖.๓	๗๐.๗	๗๐๐(๗๗)
ผู้ใหญ่บ้าน	๙๙.๗	๔๙.๙	๒.๓	๓๙.๘	๗๙.๗	๗๐๐(๗๖๕)	
แพทย์ประจำบ้าน	๗.๗	๓๙.๗	-	๖๒.๐	๒๙.๖	๗๐๐(๗๖)	
พหุรังกุมารชีวิ	๙๙.๖	๓๙.๗	๒.๔	๓๖.๗	๙๐.๖	๗๐๐(๗๖๔)	
ทบวงปีกษา	๒.๙	๒๙.๔	๙.๘	๘๗.๗	๗๙.๔	๗๐๐(๗๖)	
ศาสนา	๙๙.๕	๓๙.๕	-	๘๐.๖	๒๙.๔	๗๐๐(๗๖)	
รวม	๙๐.๗	๓๙.๘	๒.๔	๓๖.๗	๗๙.๔	๗๐๐(๗๖๕)	
ค่าสถิติ X^2	$= ๓๐.๔๔๕$		D.F. = ๖๐	Sig. = ๐.๐๖๖๕			

จากข้อมูลในตารางที่ ๓.๒ พบว่า โดยส่วนรวมแล้ว ทัศนคติของสมาชิกสภากำบด เกี่ยวกับคุณภาพของบุคคลนั้นว่า ชื่นอยู่กับระดับการศึกษา ฐานะครอบครัว และตำแหน่งหน้าที่การทำงาน แสดงทัศนคติที่เห็นด้วยอย่างมากและเห็นด้วยร้อยละ ๙๙.๖ ทัศนคติที่หักค้านไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างมากร้อยละ ๒.๔ มีเพียงร้อยละ ๒.๔ ที่ไม่แสดงทัศนคติ

เมื่อพิจารณาทัศนคติโดยแยกตามประเด็นสมาชิกพบว่า ผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นกรรมการโดยการเลือกตั้ง มีทัศนคติที่ดีเยี่ยมสูงในอัตราร้อยละที่ใกล้เคียงกันคือ ๙๙.๗ และ ๙๙.๖ และที่นาสังเกตคือ กลุ่มเด็กนุกการสนับสนุนร้อยละ ๕๐ แทบทุกคนกันนักลับสนับสนุนในอัตราที่ต่ำกว่าเพียงร้อยละ ๗๙.๗ เท่านั้น

จากข้อมูลที่ผู้ศึกษาแต่ก่อนว่า โภคส่วนรวมทั้งหมดคือองค์มาธิกรกำลังมีลักษณะสมบูรณ์แบบ ทำให้เกิดความร่วมมือและประสานงานด้วยวิธีชี้ชัดแบบอ่านใจนิยมและประชาธิปไตย และมีแนวโน้มที่จะยอมรับความคิดเห็นของบุคคลโภคพิชาเรนาจากความคิดเห็นของตัวเอง^๔ ในทางลับๆ ไทยเป็นสังคมฐานะนิยม ซึ่งแบ่งคนออกเป็นพระเกจิ แล้วแต่ทำหนัง ความมั่งคั่ง ความรู้ และอายุ^๕ จึงสอดคล้องกับมิตรภาพของสมาชิกสภากำลังตามตารางที่ ๓.๑, ๓.๔ และ ๓.๘ ด้วย ภาระคือ ตารางที่ ๓.๑ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยรวมการโภคทำหนังและโภคการเลือกตั้งนั้น ส่วนใหญ่ถูกตั้งไว้ ๒๙ - ๖๐ ปี การเข้าสู่การทำหนังอาจพิจารณาโดยคำนึงถึงความมีความรู้เป็นหลัก ทั้ง ๆ ที่ระดับการศึกษามาสูงสุดของสมาชิกสภากำลังสูงกว่าค่าเฉลี่ย ล้วนอยู่ในช่วงการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษาตอนต้น จึงอาจถูกหักจุ้ง ซึ่งแน่น และครอบงำในทางความคิดโดยง่าย โดยกลุ่มนี้มีรากฐานและเชื้อชาติการ ซึ่งเป็นเพียงสองกลุ่มเท่านั้นที่ได้รับการศึกษาสูงถึงระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ดังที่ปรากฏตามตารางที่ ๓.๔ และจากตารางที่ ๓.๘ เกี่ยวกับความมั่งคั่ง โภคพิจารณาจารย์โภคบอร์ดว่า เนื่องจากเดือนกันยายน ไม่มีข้อมูล ข้าราชการครึ่งหนึ่งมีความมั่งคั่งที่สุดคือกลุ่มกำนัน ทั้งนั้นการที่สมาชิกสภากำลังหลายกลุ่มยังมีหักหินคิดเห็นนิ่ว่า คุณภาพของบุคคลขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา ฐานะของครอบครัว และทำหนังหน้าทางงาน อาจมองขานดูหากทางด้านกฎหมาย ความคิดเห็น ความเชื่อสักขี ซึ่งการยึดมั่นในสิ่งใดก็ตามเหล่าที่ จึงน่าจะเป็นอย่างมากในการพัฒนาทัศนคติแบบประชาธิปไตยของสมาชิกสภากำลังพอไป

จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในหัวข้อ "คุณภาพของบุคคลขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา ฐานะของครอบครัว และทำหนังหน้าทางงาน" กับพระเกจิพิเศษว่ากันแย่รัง^๖ ไม่มีความสัมพันธ์กัน ณ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๙ นั่นก็คือ ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไม่ขึ้นอยู่กับพระเกจิพิเศษ

จากหลักการที่สร้างขึ้น มนุษย์มีความสุขการ มีสติปัญญาในการศึกษาเบื้องต้น สามารถเข้าใจในเหตุผลและใช้สติปัญญาที่จะพิจารณาตัดสินใจเลือกได้ว่า จะอะไรเป็นสิ่งที่เป็นคุณค่าและเป็นโทษแก่ตน ดังนั้นการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจกระทำการใด ๆ วิธีชี้ชัดแบบประชาธิปไตยจึงคงมีการประชุม ปรึกษาหารือ อภิปราย อกดเดียง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันก่อนที่จะมีการตัดสินใจ จะ

ทำให้การศึกษาในใจที่ที่สุด ลักษณะที่เป็นผลคือ เป็นประโยชน์ต่อสังคมจะเกิดขึ้นได้ ก็ถ้าการช่วยกันคิด ช่วยกันแก้ ทั้งนี้ เพราะการยอมรับในศักดิ์ศรีอยู่ ความสามารถของคนหลาย ๆ คนนั้นเอง สำหรับหัวหน้าศึกษาของสามารถคำนวณเกี่ยวกับการศึกษาในใจนี้ปรากฏความพาร่างที่ ๓.๓ ดังนี้

ตารางที่ ๓.๓ หัวหน้าศึกษาของสามารถคำนวณในหัวขอ "การปรึกษาหารือและการคาดเดียวันทำให้ ให้การศึกษาในใจที่ที่สุด"

ประ เกษ ห สม า ช ิก	เห็น ค ว ย		เห็น ค ว ย		ไม่เห็น ค ว ย		ไม่เห็น ค ว ย		รวม
	อย่างมาก	อย่างน้อย	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)
กำนัน	๕๗.๙	๓๗.๕	-	-	๖.๓	๗.๗	-	-	๗๐๐(๗๖๘)
ผู้ใหญ่บ้าน	๗๔.๗	๑๕.๒	๕๗.๙	๑.๕	๖.๙	๗.๗	-	-	๗๐๐(๗๖๘)
แพทย์ประจำตำบล	๕๗.๖	๓๒.๑	๓๒.๑	๓.๖	๗๐.๗	-	-	-	๗๐๐(๗๖๘)
ผู้ทรงคุณวุฒิ	๗๔.๔	๑๕.๖	๕๗.๖	๒.๙	๗๐.๘	๗.๐	-	-	๗๐๐(๗๖๘)
พบรักษา	๕๕.๒	๔๐.๐	๔๐.๐	๒.๕	-	๖.๖	-	-	๗๐๐(๗๖๘)
เด็กนุกราร	๕๖.๗	๔๐.๖	๔๐.๖	๓.๑	-	-	-	-	๗๐๐(๗๖๘)
รวม	๕๐.๗	๔๔.๕	๔๔.๕	๒.๕	๕๑.๗	๗.๖	-	-	๗๐๐(๗๖๘)

$$\text{ค่าสถิติ } X^2 = ๖๒.๔๔๘๘, \text{ D.F.} = ๖, \text{ Sig.} = ๐.๐๔๗๖$$

ข้อมูลจากการที่ ๓.๓ พบว่า หัวหน้าศึกษาของสามารถคำนวณเกี่ยวกับการศึกษาในใจนั้น สามารถหากรุ่นรุ่นละ ๔๕.๖ เห็นค่าว่ายังมากและเห็นค่าว่าที่การศึกษาในการคำนวณการแต่ละเรื่องนั้น ความมีการปรึกษาหารือและการคาดเดยวันจังจะ ให้การศึกษาในใจที่ที่สุด มีเพียงรุ่นละ ๔.๖ เท่านั้นที่แสดงหัวหน้าศึกษาคิดค้าน ส่วนอีกรุ่นละ ๑.๕ ไม่แสดงหัวหน้าศึกษา

เมื่อพิจารณาแยกตามประ เกษ ห สม า ช ิกแล้วพบว่า กลุ่มเด็กนุกราร และกลุ่มพบรักษาซึ่งเป็นกลุ่มขารากการ เป็นกลุ่มที่เห็นความสำคัญว่า ถ้ามีการปรึกษาหารือและการคาดเดยวันแล้ว จะ

ทำให้ไก่การคัดลินใจที่ดีสุด ลงดิ่งร้อยละ ๔๖.๔ และ ๔๔.๖ ตามลำดับ และกลุ่มที่เห็นความสำคัญของลงมาคือ กลุ่มผู้ใหญ่ในบ้าน และกลุ่มกำนันบุญได้เบี้ยบกันก่อร้อยละ ๔๙.๑ และ ๔๙.๖ ส่วนกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และเพพะประจาร์ทำสุกร้อยละ ๔๖.๐ และ ๔๕.๓ ซึ่งก็เป็นรากคลื่นที่น้ำพื้นใจอย่างยิ่ง แทบทุกสังเกตุคือ กลุ่มเลขาธุการนั้นไม่มีผู้ใดที่ไม่เชื่อว่า การคัดลินใจที่ดีสุดนั้นก็การมีการปรึกษาหารือและถอดเที่ยงกัน แท้กลับปรากฏในกลุ่มที่ปรึกษาลงร้อยละ ๒๖.๔ ที่ไม่เห็นความกังวลทัศนคตินี้

จากข้อมูลที่เผยแพร่ในการที่ ๑.๓ แสดงว่า สมาชิกสภากำลังส่วนใหญ่เห็นด้วยและเห็นด้วยในกระบวนการที่จะหาคำพยายาม ๆ ในการคัดลินใจให้ดีที่สุด จึงสมัยสูนหักนก็ที่มีโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็น และการслушทางขอเห็นด้วยคงทาง ๆ เพื่อใช้ในการคัดลินทดลองใจโดยการปรึกษาหารือ ถอดเที่ยง ประเมินราย แสดงเหตุผล เพื่อหาขอตัวที่ถูกต้องและท่องเบื้องเบ็ดที่คนส่วนใหญ่เห็นด้วยและยอมรับ ทัศนคติของสมาชิกสภากำลังที่เห็นด้วยอย่างมากและเห็นด้วยกัน แนวความคิดนี้สูงเกินร้อยละ ๔๕ ทุกกลุ่ม แสดงถึงกรอบมาตรฐานและความเชื่อในการดำเนินชีวิตความวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย ซึ่งกรอบอยู่ในสิ่งที่ดูดี ความสามารถของมนุษย์ในการใช้เหตุผล สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และโต้ถอดเที่ยงกัน และสามารถถือเหตุผลเป็นเครื่องมือในการคัดลินใจได้อย่างดีที่สุด

จากการวิเคราะห์ที่ X^b เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในหัวข้อ "การปรึกษาหารือและการถอดเที่ยงกันทำให้ไก่การคัดลินใจที่ดีสุด" กับประเกณฑ์มาตรวัดตัวแปรทั้ง ๒ ฉบับความสัมพันธ์กัน ณ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๘๔๗๖ แต่ ณ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๙ แล้ว ตัวแปรทั้ง ๒ ไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งอาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ทัศนคติในเรื่องของการคัดลินใจที่ดีสุดไม่ได้รับความเชื่อมั่นที่สูงเท่าที่ควร

การศึกษาวิจัยถึงทัศนคติในการดำเนินชีวิตแบบประชาธิปไตยของสมาชิกสภากำลัง เกี่ยวกับการศึกษาด้วยวิธีสำรวจและการประเมินระดับความนิยม ที่มาจากไก่การคัดลินใจในปัจจุบัน ไม่ตัดลิน ปัญหาข้อข้อตัวแย้งคุณวิธีการรุนแรง โดยมีใจกว้างที่จะพิจารณาปัญหาทั้ง ๒ คุณวิจารณญาณ และรู้จักวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล

การศึกษาวิจัยถึงทัศนคติในการดำเนินชีวิตแบบประชาธิปไตยของสมาชิกสภากำลัง เกี่ยวกับการศึกษาด้วยวิธีสำรวจและการประเมินระดับความนิยม ที่มาจากไก่การคัดลินใจในปัจจุบัน ไม่ตัดลิน ปัญหาข้อข้อตัวแย้งคุณวิธีการรุนแรง โดยมีใจกว้างที่จะพิจารณาปัญหาทั้ง ๒ คุณวิจารณญาณ และรู้จักวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล

ทัศนคติและความเชื่อในการคำนึงชีวิตแบบประชาธิปไตยในเรื่องเกี่ยวกับ หลักสันติชริช และการประนีประนอมนั้น เนื่องมาจากความเชื่อในหลักการประชาธิปไตยที่ว่าบุคคลมีความสำนารถ มีผลลัพธ์ในการใช้เหตุผล แต่การที่เหล่านี้เหตุผลของตนอาจนำไปสู่ความขัดแย้งขึ้นได้ ดูเหมือนจะเป็นประชาธิปไตยคงรู้จักແນ້ງหาความขัดแย้งด้วยการใช้เหตุผล คงรู้จักคอมพลิกอย่างการเจราและຄอกลงกันโดยสันติชริช แทนการใช้กำลังหรือวิธีการรุนแรง วิธีชีวิตแบบประชาธิปไตยรังเกียจการใช้กำลังรุนแรงตามธรรมเนียมเดิมของรัฐบาลคือ “ออกสั่นโดยยกหันคิดธรรม” สำหรับทัศนคติของสมาชิกสภากำบลในเรื่องหลักสันติชริชและการประนีประนอมนั้น ปรากฏตามตารางที่ ๓.๔ ดังนี้

ตารางที่ ๓.๔ ทัศนคติของสมาชิกสภากำบลในหัวข้อ "การใช้นโยบายประนีประนอม คือการใช้ความรุนแรง"

ประเด็นสมาชิก อย่างมาก	ความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วย						
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)
กำเน้น	๕๖.๓	๓๘.๕	-	๓.๑	๓.๙	๗๐๐(๗๙)	
ผู้ให้หมายเหตุ	๔๐.๔	๕๙.๔	๗.๔	๗.๔	๓.๔	๗๐๐(๖๖๕)	
แพทย์ประจำสำนัก	๕๓.๖	๓๙.๓	-	๓.๑	-	๗๐๐(๗๙)	
บทลงโทษทุนรุก	๔๙.๙	๕๐.๐	๗.๔	๔.๔	๒.๐	๗๐๐(๖๖๔)	
ทปร.กษา	๔๐.๐	๔๔.๒	-	-	๔.๔	๗๐๐(๗๔)	
เดินทาง	๕๓.๘	๕๓.๒	-	-	๓.๑	๗๐๐(๗๙)	
รวม	๕๓.๖	๕๙.๔	๗.๒	๔.๔	๒.๔	๗๐๐(๖๖๔)	

ผลสถิติ $\chi^2 = ๗๓.๖๐๗๖$, D.F. = ๖๐, Sig. ≤ 0.๖๙๗๖

จากข้อมูลในตารางที่ ๘.๔ พบว่าหัตถศิลป์ของสนาชาติสภานำลงเห็นด้วยอย่างมากและเห็นด้วยว่า การใช้โน้มน้าวประนีประนอมที่กว้างๆ การใช้ความรุนแรงที่ซุกซ่อนอยู่จะ ๔๑๐ และเมื่อพิจารณาตามประเภทของสนาชาติแล้วหากกลุ่มที่หัตถศิลป์สันนิษฐานสูงเกินร้อยละ ๘๐ ทั้งสิ้น แสดงให้เห็นว่าหัตถศิลป์ของสนาชาติสภานำลงส่วนใหญ่ก็รักชาติในหลักสันติชีวิตรและการประนีประนอม ลักษณะประจักษ์ที่ของไทยซึ่งสนาชาติสภานำลงให้ทางนี้เห็นไว้คือ ความรักอธิสรภาพ การประพฤติการวิงเส้น และการรู้จักประสานประโยชน์ ๐ มีส่วนส่งเสริมให้สังคมสูงเรียบร้อย ซึ่งให้ความสำคัญอย่างหลักประชาติเป็นอย่างหนึ่งในสังคมประชาติไทยอยู่ในทาง รัฐประนีประนอม ก้านความคิดเห็นและการกระทำ รัฐประสานความคิดของตนให้สอดคล้องหรือจะดูดลูบยกความคิดเห็นของผู้อื่น ย้อมช่วยไม่ให้เกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงขึ้นในสังคมไม่

การที่สนาชาติสภานำลงส่วนใหญ่ก็รักชาติในหลักสันติชีวิตรและการประนีประนอมสูงเกินร้อยละ ๘๐ นั้น ย้อมเป็นลักษณะที่ส่งเสริมการมีสัมภัยต่อไปในสังคมอย่างสูงเรียบร้อย เป็นแรงหนุนทำให้เกิดความรู้สึกเมื่อตนเป็นญาติเพื่อนฝัน รู้จักกัน รู้จักอ่อนน้อมถวาย ไม่กระทำการกันด้วยวิธีชาติธรรมเร่ง เกิดความรู้สึกสนาณนั้นท่วมจิตรวมใจ รวมหมู่คณะเดียวกัน จึงเป็นหัตถศิลป์ที่เอื้อต่อการเป็นประชาติไทยอย่างแท้จริง

จากการศึกษาดึงความลับพื้นที่ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามในตารางที่ ๘.๔ พบว่าตัวแปรที่ ๒ ในมีความลับพื้นที่กัน ฉะนั้นหัตถศิลป์เกี่ยวกับ "การใช้โน้มน้าวประนีประนอม กิจกรรมการใช้ความรุนแรง" จึงไม่เชิงกับประเภทสนาชาติ

การคำนวณรีวิวโดยยกยิ่งนั้นในหลักสันติชีวิตรและการประนีประนอมนั้น คณิตสังคมประชาติเป็นอย่างนี้หัตถศิลป์ที่เปิดกว้าง ย้อมรับความหลากหลายในความคิดและวิธีการ ย้อมให้การตัดสินใจหรือ ยอมให้มีความคิดเห็นแตกต่างซึ่งมีเหตุผลประกอบการอภิปรายแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมซึ่งเป็นหลักปฏิบัติสำคัญ เพราะวัฒนธรรมประชาติเป็นอย่างการให้ผู้คนใช้เหตุผลในการแสดงออก และใน การดำเนินการ การกำหนดนโยบาย การแก้ไขหา การเปลี่ยนแปลง และการปรับปรุง ชาติ อภิปรายอย่างมีเหตุผล ประกอบไปด้วยหัตถศิลป์ที่ปราศจากการมุ่งราย ย้อมสร้างสรรค์ของ ความคุณค่าและไม่เครียด ย้อมก่อให้เกิดความร่วมแห่งรวมใจเพื่อส่วนรวม ๐ การอภิปราย

ตกเดี่ยงแสดงความคิดเห็นเป็นเรื่องธรรมชาติในการประชุมทัศนิจิในสังคมประชาธิปไตย ใน
หลักการนี้อาจเลกเบลี่ยนความคิดเห็นกันด้วยการยกเสียง แต่การอภิเดี่ยงไม่ใช่การนะเดาะ
เพาะหากการเดี่ยงก็คือ การหักด้วยกันด้วยความสมเหตุสมผลที่เป็นไปโดยสันติ ๗๔ การอภิปราย
ตกเดี่ยงกันในที่ประชุมจึงเป็นเรื่องน่าสนใจ และเป็นการระดมความคิดสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดความ
รวมแรงรวมใจ สำหรับทัศนคติของสมาชิกสภากำบดในเรื่องการอภิปรายแสดงความคิดเห็นในที่
ประชุมนั้น ปรากฏตามตารางที่ ๓.๕ ดังนี้

ตารางที่ ๓.๕ ทัศนคติของสมาชิกสภากำบดในหัวข้อ "การอภิปรายแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม^{๗๕}
เป็นเรื่องน่าเบื่อ และสร้างความแยกแยก"

ประเด็นมาชิก อย่างมาก	เห็นด้วย		เห็นด้วย เนย ๆ		ไม่เห็นด้วย		รวม อย่างมาก
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	
กำนัน	๗.๙	๗๕.๖	๕.๔	๘๐.๖	๗๙.๓	๙๐๐(๓๖)	
ผู้ใหญ่บ้าน	๗.๖	๗๕.๗	๗.๐	๘๕.๗	๖๒.๐	๙๐๐(๒๔๘)	
แพทยประชำกำบด	-	๗๐.๗	-	๘๖.๔	๔๖.๔	๙๐๐(๒๔)	
ผู้ทรงคุณวุฒิ	๕.๔	๗๖.๑	๕.๔	๘๖.๔	๗๖.๗	๙๐๐(๒๔๘)	
พมรีกษา	-	๕.๙	-	๘๔.๔	๗๔.๓	๙๐๐(๒๔)	
เดือนนุกรา	๗.๙	-	-	๘๖.๔	๗๔.๔	๙๐๐(๒๔)	
รวม	๕.๖	๗๕.๓	๗.๖	๘๕.๐	๖๒.๔	๙๐๐(๒๔๘)	
ค่าสถิติ	X ^๒	= ๗๔.๔๔๖๔, D.F. = ๖๐, Sig. = ๐.๐๐๖๙					

จากข้อมูลในตารางที่ ๓.๕ พบว่า ทัศนคติของสมาชิกสภากำบดรอบละ ๙๔.๔ ไม่เห็นด้วย
และไม่เห็นด้วยอย่างมากกับแนวความคิดที่ว่า การอภิปรายแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมเป็นเรื่อง
น่าเบื่อ และสร้างความแยกแยก มีเพียงรอบละ ๗๔.๔ ที่เห็นด้วยอย่างมากและเห็นด้วย ส่วนอีก
รอบละ ๗.๖ ไม่แสดงทัศนคติ

เมื่อพิจารณาตามประ เภสษามีกิจการกำบดแคลวมava ทุกคุณแสดงหัตถศิลป์ค้านครวิ
ร้อยละ เกิน ๘๐ หั้งลีน กล่าวคือ กดูมเดือนการสูงสุดถึงร้อยละ ๔๖.๔ รองลงมาคือคุณที่รักษา
ร้อยละ ๔๔.๙ ส่วนกลุ่มนี้แสดงหัตถศิลป์ค้านครวิ กดูมกำนันร้อยละ ๗๙.๙

จากข้อมูลพื้นนี้แสดงว่า หัตถศิลป์ของสماชิกสภากำบดในเรื่องเกี่ยวกับการคุณประรายแสดง
ความคิดเห็นในที่ประชุม มีแนวโน้มส่งเสริมการกำเนิดวิถีแบบประชาธิปไตยอย่างมาก มีเพียง
ส่วนน้อยเท่านั้นที่มีความเห็นว่า การอภิปรายแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมเป็นเรื่องน่าเบื่อ และ
สร้างความแตกแยก แต่ว่าก็มีกลุ่มนี้ยังมีหัตถศิลป์แบบคำน้ำใจยิ่ง ในประชุมนี้ให้การโถโภย
คุณประราย ไม่ห้องการให้ความคิดเห็นชัดเจนกับคน เช่นเดียวกับชาวกิโนอย่างมีความเชื่อ
ชัดเจนกับคนหมู่มาก และไม่มีความต้องการความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากคน ๓ แต่ส่วนใหญ่
ของสماชิกสภากำบดมีหัตถศิลป์ว่า การมีความต้องการที่จะยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากคน
ซึ่งในทางกรังดูนี้การชัดเจนก็ยังคง แต่ไม่ถือว่าเป็นการสร้างความแตกแยก

จากการพิจารณาศาสตร์ x พบร้าวีคามากมีอยู่ในเขตวิกฤต (Critical region)
จะเห็นจึงปฏิเสธสมุกติฐานที่ว่าตัวแพร่อิสระและตัวประทานไม่มีความสัมพันธ์กัน นั่นก็คือหัตถศิลป์เกี่ยวกับ
"การอภิปรายแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมเป็นเรื่องน่าเบื่อ และสร้างความแตกแยก" จึงขอน้อมยิ่ง
ประ เภสษามีกิจ

ในสังคมประชาธิปไตย การยึดหลักศรัทธาคือการบูรณะประนีมัน นอกจากสماชิกใน
สังคมจะมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นด้วยการบูรณะทำร้ายและการออกเดินทาง โดยน่าเหตุผลมาหาก
ล้างกันเพื่อหาข้อบัญญัติประนีมีประโยชน์ที่สุดโดยสันติแล้ว บังคับมีไม่ได้จะรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น
ที่แตกต่างไปจากตน ตลอดจนห้องหันหอดอกลั้นในการแสดงเงินวิพากษ์วิจารณ์ หรือการตัดสินที่หน้า
โศบไม่เกี่ยมมาคิดถือคิด เกี่ยดแก่น จนกลายเป็นศักราช แต่การจะห้องหันหอดอกลั้นยอมรับฟังการวิพากษ์
วิจารณ์จากผู้อื่น เพราะจะได้พบข้อพรองขอข้อแมลงเพื่อทำไปบังคับบังแก่ใจก็ไม่ได้ ผู้ใดที่คิดแต่
ว่าตนเองคือป้ายเกี้ยว ไม่มีข้อสืบเลย หรือบุตรผู้เชื้อสายฝ่ายคุณ ไม่มีชื่อคือเลย ก็เท่ากับลงทุนเอง
อันเป็นลักษณะของผู้มีความอคติทางเมือง ไม่แน่ใจที่จะ เวลาแทรกใจกันเองซึ่งเป็นผู้คลิกภาพแบบเบ็ดจกการ ๕๔
สำหรับหัตถศิลป์ของสماชิกสภากำบดในเรื่องนี้แสดงในตารางที่ ๗.๖ ดังนี้

ตารางที่ ๓.๖ หักนก็ของสมาชิกสภากำลในหัวข้อ "การวิพากษ์วิจารณ์คนอื่นชอบ" เป็นการไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง และเป็นการสร้างศักรู"

ประ เกษ ห สม าช ิก ช น ก ค ท	เห็นด้วย		เห็นด้วย อย่างมาก		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างมาก		รวม
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)		
กำนัน	๒๙.๖	๗๕.๖	๓.๙	๓๘.๔	๖๔.๐	๑๐๗(๓๖)			
ผู้ใหญ่บ้าน	๒๐.๔	๓๐.๕	๒๔.๓	๗๖.๖	๑๐.๖	๑๐๐(๒๖๔)			
แพทย์ประจำตำบล	๒๖.๖	๗๖.๓	๓.๙	๓๖.๕	๓.๙	๑๐๐(๒๖๔)			
ผู้ทรงคุณวุฒิ	๒๐.๗	๓๓.๓	๒.๔	๗๖.๔	๕.๖	๑๐๐(๒๖๔)			
พี่ครึ่ง	๒๖.๕	๗๗.๖	๕.๔	๔๔.๙	๕.๔	๑๐๐(๒๖๔)			
เด็กนุภาพ	๗๔.๖	๔๓.๗	๖.๓	๖๔.๗	๖.๓	๑๐๐(๒๖๔)			
รวม	๒๙.๐	๗๐.๔	๒.๙	๗๖.๖	๓๖.๖	๕.๑	๑๐๐(๒๖๔)		

$$\text{ค่าสถิติ } X^2 = ๙๒.๔๔๐๖๔, D.F. = ๖๐, \text{ Sig.} = ๐.๐๖๖๔$$

จากข้อมูลในตารางที่ ๓.๖ พบว่า หักนก็โดยส่วนรวมของสมาชิกสภากำลเห็นด้วยอย่างมากและเห็นด้วยว่า การวิพากษ์วิจารณ์คนอื่นชอบ เป็นการไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง และเป็นการสร้างศักรูของ ๕๙.๔ ส่วนรอยละ ๔๕.๓ ในเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างมาก อีกร้อยละ ๒.๙ ในแต่ละหักนก็

เมื่อพิจารณาแยกตามประ เกษ ห สม าช ิก เด็กนุภาพ กลุ่ม เด็กนุภาพ เป็นกลุ่มที่แสดงหักนกติ ว่า การวิพากษ์วิจารณ์คนอื่นชอบ เป็นการไม่เหมาะสม และเป็นการสร้างศักรูโดย รอยละสิบห้า ดังกลุ่มนี้เห็นว่าการวิพากษ์วิจารณ์คนอื่นชอบ เป็นเรื่องธรรมชาติในสังคมและไม่ดี ควรเป็นการสร้างศักรูโดยอย่างให้กลุ่มดำเนินความรู้อย่างสูงสุดถึง ๔๕.๔ ขอฉลองกล่าวแสดงความ ใจเด็กนุภาพ ซึ่งส่วนใหญ่คำนึงถึงความดีด้วย หรือครูที่ได้รับการศึกษาถึงระดับปริญญาตรี

โดยสถานะในหมู่บ้าน/ตำบล อาจจะเบยชินกับได้รับความเคารพเมื่อถือ เครื่องจากผู้คนในหมู่บ้าน/
ตำบล เปรียบเสมือนญาติมิตรกlost จนไม่อาจทนการวิพากษ์วิจารณ์โดยผู้อื่นได้ กลุ่มผู้ใหญ่มานและ
กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ เช่นกัน โดยสถานะแล้ว เป็นผู้นำในหมู่บ้าน จึงอาจจะ เบยชินกับการที่ชาวบ้านเชือฟัง
และปฏิบัติความจง เกิดหักคนคิดและความเชื่อว่า การวิพากษ์วิจารณ์คนอื่นท่อนหน้า เป็นเรื่องไม่เหมาะสม
อย่างยิ่ง ประกอบกับประเพณีและวัฒนธรรมของไทย ไม่เคยอบรมกล่อมเกล้าหรือสร้างนิสัยให้
คนในบ้านรู้จักการวิพากษ์วิจารณ์

จากการวิเคราะห์ฯ^{๑๙} พม่าคือแหล่งอิสระและหัวเ抨atham ในมีความลับพื้นที่กัน ณ ระดับ
ความเชื่อใน ๐.๐๙ นั่นแสดงให้เห็นว่า "การวิพากษ์วิจารณ์คนอื่นท่อนหน้า เป็นการไม่เหมาะสม
อย่างยิ่ง และเป็นการสร้างศักราช" ในขั้นตอนนี้ประเพณีทางศาสนาชิก

การ เครื่องพกภูหมายและความมีระเบียบวินัย

การศึกษาวิจัยถึงหัวหน้าศักดิ์ในการดำเนินชีวิตแบบประชาติ ไทยของสماชิกสภากาemb เผื่อวันกับ^{๒๐}
การ เครื่องพกภูหมายและความมีระเบียบวินัย ที่ชาวนาได้จากหัวหน้าศักดิ์และความเชื่อเกี่ยวกับการ
เครื่องพกภูหมาย การปฏิบัติความภูหมาย และไม่ยอมให้ผู้ใดละเมิดภูหมาย นั่นเป็นปกติในชนชาติไทย
ตลอดจนใช้สิทธิเสรีภาพในขอบเขต และยึดมั่นในระเบียบวินัย

หัวหน้าศักดิ์ในการดำเนินชีวิตแบบประชาติ ให้เช่นกับ การ เครื่องพกภูหมายและความมีระเบียบ
วินัย ทุนสี เพราะภูหมายเป็นหลักเกณฑ์ในการปกครองที่ได้ผ่านการพิจารณาจากสภากาญจน์ที่ประชุม^{๒๑}
ให้เลือกตั้งเข้าไปทำหน้าที่แทนตน ประชาชนจึงต้องเคารพและปฏิบัติความภูหมาย ตลอดจนหัวหน้า^{๒๒}
การใช้ภูหมายโดยมิชอบ^{๒๓} ลักษณะประชาตนี้ในเครื่องพกภูหมายแล้ว ก็จะมีการละเมิดสิทธิชั่ว^{๒๔}
กันและกัน ความไม่เป็นธรรมในสังคมจะเกิดขึ้น การดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมประชาติไทยจะมี
ความสงบเรียบร้อย ประชาชนจะคงเป็นผู้มีระเบียบวินัย ปฏิบัติความภูหมายบ้านเมืองอย่างดีมาสืบต่อ^{๒๕}
และไม่ยอมให้ผู้ใดฝ่าฝืนและหลีกเลี่ยงภูหมายตามคำขอใจ ถ้ามีความรู้สึกว่าภูหมายที่ใช้อยู่ไม่
เป็นธรรม หัวหน้าทาง เรียกว่า จึงให้มีการแก้ไขภูหมาย ไม่ใช่ฝ่าฝืนไม่ยอมรับ^{๒๖} หัวหน้าศักดิ์ของ
สماชิกสภากาemb เกี่ยวกับเรื่องนี้ปรากฏในพารา格ที่ ๘.๓ ดังนี้

ตารางที่ ๓.๓ หัวข้อของสมาร์กสภากำบลในหัวข้อ "ความเสมօภกในทางกฎหมายไม่อาจเกิดขึ้นได้ในสังคมของเรา เนื่องจากมีการดำเนินและหลักเดิมกฎหมายกันมาก"

ประเทสชาติ อย่างมาก (๑)	เห็นด้วย (๒)		เห็นด้วย (๓)		ไม่เห็นด้วย (๔)		ไม่เห็นด้วย (๕)		รวม อย่างมาก (๗)
	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)	(๖)	(๗)	
กำนัน	๗๖.๘	๔๓.๑	๖.๖	๒๕.๐	๕.๕	๙๐๐(๗๖)			
ผู้ใหญ่บ้าน	๗๕.๘	๔๙.๐	๔.๙	๒๔.๕	๕.๕	๙๐๐(๖๖๕)			
แพทย์ประจำบ้าน	๗๖.๑	๔๕.๐	๗.๖	๒๔.๖	๗๐.๗	๙๐๐(๖๖๔)			
พหุชนบท	๗๔.๐	๔๖.๖	๔.๙	๒๖.๖	๔.๙	๙๐๐(๖๖๔)			
พบรักษานา	๗๔.๖	๔๙.๖	๕.๙	๒๔.๘	๕.๙	๙๐๐(๖๖๔)			
เด็กนุภาพร	๗๙.๙	๕๐.๐	-	๒๔.๘	-	๙๐๐(๖๖๔)			
รวม	๗๓.๗	๔๓.๑	๔.๙	๒๔.๗	๕.๕	๙๐๐(๖๖๔)			
ผลสถิติ X^2		=	๗๔.๐๕๐๖๔	D.F.	= ๒๐	Sig.	= ๐.๐๖๔		

จากข้อมูลในตารางที่ ๓.๓ พบว่า โดยส่วนรวมหัวข้อของสมาร์กสภากำบลร้อยละ ๖๖.๖ เห็นด้วยอย่างมากและเห็นด้วยว่า ความเสมօภกในทางกฎหมายไม่อาจเกิดขึ้นได้ในสังคมของเรา เนื่องจากมีการดำเนินและหลักเดิมกฎหมายกันมาก ซึ่งหัวข้อที่ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างมากเพียงร้อยละ ๒๔.๔ และอีกร้อยละ ๔.๙ ไม่แสดงหัวข้อ

เมื่อพิจารณาตามประเทสชาติสภากำบลพบว่า กลุ่มพบรักษานาและกลุ่มเด็กนุภาพรแสดงหัวข้อสัมมติสัมพันธ์ร้อยละ ๔๒.๔ และ ๔๙.๖ ตามลำดับ ส่วนกลุ่มนี้แสดงหัวข้อที่ไม่สัมพันธ์ร้อยละ ๕๗.๔ และ ๕๐.๔ ตามลำดับ และกลุ่มที่แสดงหัวข้อที่ไม่สัมพันธ์ร้อยละ ๕๗.๔ และ ๕๖.๖ ตามลำดับ

ข้อมูลที่พบนี้แสดงว่า หัวข้อของสมาร์กสภากำบลทุกลุ่ม มีหัวข้อที่ไม่เข้มแข็งในเรื่อง การเพรียบเทียบ ความเสมօภกในทางกฎหมาย แต่เชื่อว่านิมัวรุนแรงทางกฎหมายที่สำคัญ

กูญามน้อยลง แท้กลับมีเพียงกรรมในการละเมิดกฎหมายมีนาเมืองเพิ่มมากขึ้น โดยที่มานเมืองในสามารถคำเนินการลงโทษได้ ลักษณะเช่นนี้อาจเกิดขึ้นในพื้นที่งาน/ทำบุญสมอ จนกลายเป็นว่าการดำเนินหรือการหลักเลี้ยงกฎหมายได้เป็นความเงง หรือถือว่าเป็นผู้มีอิทธิพลหรืออำนาจ หรืออาจจะเป็นผลสืบเนื่องมาจากการสังคมไทยในปัจจุบัน ได้ดำเนินความสาเร็จทางวัสดุเป็นรูปแบบปลายทาง บุคคลจึงพยายามทึบตันและลวงให้โกลาหลอีกซึ่งที่ตนประชาราตนโดยไม่ก้าวหน้าจึงนิยามว่าจะนิยมต่อกฎหมายมีนาเมืองหรือไม่ ^{๗๓} ทัศนคติเช่นนี้เป็นอันตรายต่อสังคม เพราะทุกคนจะต้องถือเป็นหน้าที่จะคงเดินทางกฎหมาย ตลอดจนต้องป้องกันไม่ให้ไปละเมิดกฎหมายโดยไม่ถูกลงโทษ หันนี้เพื่อให้เป็นไปตามหลักความเสมอภาคต่อการปฏิบัติของกฎหมาย อันจะเป็นผลให้บุคคลดำเนินธุรกิจ รวมกันในสังคมไทยอย่างสงบสุข

หากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวเปรียบและตัวแปรตามของข้อมูลในการที่ ^{๗.๕} ที่มีความต้องการหันไปใช้ความสัมพันธ์กัน ละความต้องการนี้ ^{๗.๖} ๐.๐๑ แสดงว่าทัศนคติเกี่ยวกับความเสมอภาคในทางกฎหมาย ในเชิงอยุตติประพฤติมาศิก

การเดินทางกฎหมายเป็นเรื่องสำคัญในการดำเนินธุรกิจในสังคมประชาธิปไตย เพราะกฎหมายมีอยู่ที่นี่ เพื่อขอให้เกิดความยุติธรรมแก่คดี และเพื่อคอมมูนิตี้ไว้ภาพของบุคคลด้วย ^{๗.๗} ประชาธิปไตยเป็นลักษณะเดรีกวิธีที่จริง แทการอาจเดรีกวิธีที่มีความระมัดระวังอย่างมากให้ข้อมูลของกฎหมาย การใช้เดรีกวิธีเดินทางเบ็ดเตล็ด เมื่อหรือภัยเดรีกวิธีของผ่อน ยอมเป็นสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติอย่างยิ่ง เดรีกวิธีที่คนชั้นนำที่สุดจะต้องถูกจำกัด ต่างหากการใช้เดรีกวิธี เช่น วันนั้นทำให้เกิดอันตรายต่อผู้คน ^{๗.๘} ทัศนคติของสมาคมสภากำลังในเรื่องเดรีกวิธีบุคคลพึงกระทำ ไก่นั้น ปรากฏในตารางที่ ^{๗.๙} ดังนี้

ตารางที่ ๗.๔ ทัศนคติของสมาคมสภากำลังในหัวข้อ "การเบิกวิบู-โทรทัศน์ เสียงดัง หรือการส่งเสียงอะโอะ เอ็คตะโร เป็นเดรีกวิธีบุคคลพึงกระทำไก"

ประเพณีสมัย古	เห็นด้วย อย่างมาก		เห็นด้วย เนยๆ		ไม่เห็นด้วย อย่างมาก		รวม
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	
กำนัน	๗.๙	๖.๗	-	๕.๐	๘.๖	๑๐.๖	๙๐๐(๓๖๖)
ผู้ใหญ่บ้าน	๗.๐	๕.๗	๔.๗	๕.๐	๗.๖	๑๑.๖	๙๐๐(๒๔๔)
แพทย์ประจำสำนัก	-	๗.๖	-	๕.๖	๘.๐	๘.๐	๙๐๐(๒๔๔)
พหุรังค์ครุฑ์	๗.๗	๗.๕	๗.๔	๕.๐	๗.๔	๗.๔	๙๐๐(๒๔๔)
พบรักษา	-	๕.๖	๕.๖	๕.๐	๕.๖	๕.๖	๙๐๐(๒๔๔)
เดชานุการ	๗.๗	๗.๗	๗.๗	๗.๖	๗.๗	๗.๗	๙๐๐(๒๔๔)
รวม	๗.๙	๖.๗	๗.๗	๕.๖	๘.๖	๑๑.๖	๙๐๐(๒๔๔)

$$\text{ค่าสถิติ } X^2 = ๙๘.๖๖๕๙๔, D.F. = ๑๐, \text{ Sig.} = ๐.๐๖๖๖๖$$

จากการวิเคราะห์ในตารางที่ ๑.๔ พบว่าทั้งนักศึกษาของมหาวิทยาลัยส่วนรวมไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างมาก ที่มีก็จะใช้เสรีภพของคนจนเกินขอบเขตความรู้อย่างสูงถึง ๘๖.๔ โดยมีทั้งนักศึกษาที่เห็นด้วยอย่างมากและเห็นด้วยกับการใช้เสรีภพในลักษณะตั้งกล่าวเพียง ร้อยละ ๕.๔ ส่วนอีกร้อยละ ๗.๙ ไม่แสดงทั้งนักศึกษา

เมื่อพิจารณาตามประเพณีของสภากำນแล้วพบว่า กลุ่มแพทย์ประจำสำนักค้านการใช้เสรีภพเกินขอบเขตสูงถึงร้อยละ ๘๖.๔ รองลงมาคือ กลุ่มกำนัน และกลุ่มเดชานุการโดยร้อยละ ๘๐.๖ เท่านั้น และตามมาด้วยกลุ่มพบรักษา กลุ่มผู้ใหญ่บ้าน และกลุ่มพหุรังค์ครุฑ์ ร้อยละ ได้เลี้ยงกันก่อ ๘๘.๖, ๘๗.๖ และ ๘๖.๔ ตามลำดับ

ข้อมูลจากการสำรวจกล่าวแสดงว่า ทุกกลุ่มไม่เห็นด้วยกับการใช้เสรีภพเกินขอบเขต และเห็นว่าการแทรกแซงในใช้เสรีภพของคนทำอะไรได้ตามใจโปรดดนา บัญญัติให้เกิดความเดือดร้อน รำคาญเกินไป จนอาจก่อให้เกิดความไม่สงบขึ้นในหมู่ชนได้ ทั้งนักศึกษาของมหาวิทยาลัยส่วนรวมในเรื่องการนี้และการใช้เสรีภพของแต่ละบุคคล จะต้องไม่ลดระดับประปะอย่างมากก็ดี การใช้เสรีภพอย่างมีขอบเขตและเหตุผลในลักษณะที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมนี้ เป็นทั้งนักศึกษาที่เป็นผลดีต่อการพัฒนาประชาธิรัฐชาติไทยช่วยให้บุคคลมีกำลังใจในการพัฒนาตนเองและบุตรหลาน ทำให้มีโอกาสในการสร้างความเจริญก้าวหน้าทุกทาง ทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม

จากการศึกษาดึงความลับที่ระหว่างทัวแปรอิสระและทัวแปรตามของช้อมูลในตารางที่ ๕.๔ ค่าสถิติ X^2 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรหังส่องไม่มีความลับพันธุ์กัน และค่าความเชื่อมั่น ๐.๐๙ ซึ่งหมายความว่า ทัศนคติในเรื่องการ เปิดวิทยุ-โทรทัศน์ เสียงดัง หรือการส่งเสียงเลือดอะเจ็คไฟ เป็นเสรีภาพที่บุคคลทึ่งกระทำได้ ไม่ขึ้นกับประเกณฑ์สำคัญ

หากคำนวณค่าสถิติของคนในสังคมประชาธิปไตย นอกจากระดับ เท่ารพกูญญาณปัญชิคาน กูญญาณ ตลอดจนไม่ยินยอมให้บุคคลฟังเสียงกูญญาณตามอำเภอใจแล้ว ยังจะถือ เท่ารพก็ต้องการประกอบแบบประชาธิปไตยอย่างกว้าง ได้แก่ การใช้ชีวิตสันทิษฐ์ก้าวเดินเสียงข้างมาก โควมชื่อผูกพันที่จะถือเป็นภารกิจชุมชนจากทุกฝ่าย ขณะเดียวกันก็ให้ความคุ้มครองสิทธิของฝ่ายเสียงข้าง ขอบ เพื่อประกันว่าการแก้ปัญหานั้นเป็นไปเพื่อย่อลดภาระโดยรวมของส่วนรวม และเป็นไปตามกูญญาณ อย่างยุติธรรม ^{๒๐} เกี่ยวกับเรื่องนี้ ทัศนคติของสมาชิกสภากำນบลฯ ปรากฏตามตารางที่ ๕.๔ ดังนี้

ตารางที่ ๕.๔ ทัศนคติของสมาชิกสภากำນบลฯ ในหัวข้อ "ในการประชุม ความคิดเห็นที่เหมือนกัน เท่านั้นควรได้รับการสนับสนุน"

ประเกณฑ์สำคัญ อย่างมาก	เห็นด้วย อย่างมาก		เห็นด้วย โดยมาก		ไม่เห็นด้วย อย่างมาก		รวม
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	
การันตี	๗๗.๕	๘๔.๙	-	๖๑.๖	๗๙.๕	๗๙.๕	๗๐๐(๗๙)
ผู้ใหญ่บ้าน	๖๑.๕	๘๐.๖	๓.๔	๗๖.๖	๔.๙	๗๐๐(๗๖๔)	
แพทย์ประจำตำบล	๖๒.๕	๘๐.๐	๗.๖	๗๔.๗	๓.๖	๗๐๐(๗๖๔)	
ผู้ทรงคุณวุฒิ	๗๔.๗	๘๕.๑	๖.๕	๗๖.๑	๓.๔	๗๐๐(๗๖๔)	
พี่ปู่ย่า	๗๕.๗	๘๕.๔	๖.๕	๗๕.๓	๓.๗	๗๐๐(๗๖๔)	
เทคโนโลยี	๗๔.๗	๘๕.๔	๖.๕	๗๕.๓	๓.๗	๗๐๐(๗๖๔)	
ศาสนา	๗๔.๗	๘๕.๑	๖.๔	๗๔.๔	๔.๔	๗๐๐(๗๖๔)	
รวม	๖๙.๐	๘๕.๓	๕.๐	๗๕.๗	๕.๓	๗๐๐(๗๖๔)	

ค่าสถิติ X^2 = ๔๓.๗๕๔๖, D.F. = ๖๒, Sig. = ๐.๐๐๗๖

จากข้อมูลในตารางที่ ๓.๔ พบว่า หัวหน้าศูนย์องค์การบริหารฯ คำนวณเทียบกับการแสดงความคิดเห็นในประชุมนั้น ร้อยละ ๗๐.๓ มีหัวหน้าศูนย์ฯ เห็นด้วยอย่างมากและเห็นด้วยที่ว่าควรสนับสนุนเฉพาะความคิดเห็นที่เหมือนกันเท่านั้น มีเพียงร้อยละ ๒๕.๗ ที่มีหัวหน้าศูนย์ฯ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างมากก็แนวความคิดนี้ ส่วนร้อยละ ๔.๐ ไม่แสดงหัวหน้าศูนย์ฯ

เมื่อพิจารณาตามประเด็นของสมาชิกเดียวพบว่า กลุ่มหัวหน้าศูนย์ฯ เห็นด้วยอย่างมากและเห็นด้วยที่ว่า ในการประชุมคราวล้มสันนิษฐานเฉพาะความคิดเห็นที่เหมือนกันเท่านั้นในอัตรา ร้อยละที่สูงเกิน ๙๐ คือกลุ่ม แพทย์ประจำสำนักสูงสุดถึงร้อยละ ๙๘.๔ รองลงมาคือกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และกลุ่มผู้ใหญ่ในส่วนราชการ ร้อยละ ๗๓.๔ และ ๗๖.๑ และกลุ่มกำนันต้าสุก ร้อยละ ๙๕.๖ ส่วนกลุ่มที่ปรึกษาและกลุ่มเลขานุการเห็นด้วยอย่างมากและเห็นด้วยในอัตรา ร้อยละเพียง ๙๗.๑ และ ๙๖.๔ ตามลำดับ

จึงเป็นเหตุสังเกตว่า กลุ่มกรรมการสภากำນลุกกลุ่มหัวหน้าศูนย์ฯ เห็นด้วยอย่างมาก และเห็นด้วยในอัตรา ร้อยละที่สูงเกิน ๙๐ ทั้งนี้ แสดงว่าภูมิหลังของสมาชิกสภากำนัลซึ่งได้มาจากข้อมูลในพื้นที่ นัดกันจะคล้ายคลึงกัน จึงมีผลให้มีหัวหน้าศูนย์ฯ และความเชื่อเป็นไปในทางเดียวกันด้วย กล่าวคือ กลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่ในส่วนราชการ แพทย์ประจำสำนักสูงสุด และผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นว่าในการประชุมคราวล้มสันนิษฐานเฉพาะความคิดเห็นที่เหมือนกันเท่านั้นที่ควรได้รับการสนับสนุน ซึ่งจะเป็นหัวหน้าศูนย์ฯ ที่เป็นไปตามหลักการใช้เสียงข้างมากตามปกติในการประชุมในไทย แต่ก็เป็นไปในลักษณะที่ขาดความมั่นใจในตนเอง จึงยอมรับอะไรง่าย ๆ และพอใจที่จะกดด้วยความคิดเห็นของเสียงส่วนใหญ่ โดยไม่คิดໂคิดเบี้ยงและไม่สนับสนุนผู้อื่นความคิดเห็นที่ไม่เหมือนกับความคิดเห็นของเสียงส่วนใหญ่จึงถูกยกไป การซักซ้อมหลักการใช้เสียงข้างมากโดยไม่ละเมิดสิทธิของฝ่ายแข่งขันอย่างถูกต้องจากทางคณะกรรมการฯ จึงเป็นเรื่องที่ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องในอนาคต ดังนั้นจึงควรสนับสนุนให้เสียงข้างอย่างไร้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในประชุมควบคู่

ส่วนหัวหน้าศูนย์ของกลุ่มชาวราษฎร์คือ กลุ่มหัวหน้าศูนย์ฯ และกลุ่มเลขานุการนี้ความเห็นแตกต่างจากกลุ่มกรรมการสภากำนัล กล่าวคือ กลุ่มหัวหน้าศูนย์ฯ ที่สนับสนุนความคิดเห็นในอัตรา ร้อยละ ๗๖.๑ และไม่สนับสนุนในอัตราที่มากกว่า ๗๖.๑ ร้อยละ ๙๐ และอัตรา ๙๖.๔ ในส่วนหัวหน้าศูนย์ฯ

ว่ากลุ่มที่ปรึกษามีหัวหน้า เนื่องจากความต้องการของผู้อ่อนในที่ประชุม ก็สมควรสนับสนุนให้มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมด้วย กลุ่มที่ปรึกษามีแนวโน้มที่จะพัฒนาหัวหน้าหัวหน้าโดยไม่ได้มาจากกลุ่มอื่น ส่วนกลุ่มเดขาดูการมีหัวหน้าหัวหน้าที่สนับสนุนความคิดเห็นที่ เมื่อก่อนกันถึงอัตรา รอบละ ๔๖.๔ และไม่สนับสนุนถึง รอบละ ๔๗.๔ สำหรือรอบละ ๔.๔ ไม่แสดงหัวหน้าหัวหน้า

หากการศึกษาด้านความลับเพิ่มระหว่างหัวหน้าหัวหน้าและหัวหน้าหัวหน้าของข้อมูลในตารางที่ ๙.๔ พบว่าค่า x^2 มีค่าสูง ซึ่งแสดงว่าหัวหน้าหัวหน้า และ มีความสัมพันธ์กัน ณ ระดับความเชื่อมต่อที่ ๐.๐๑ จะเห็นหัวหน้าหัวหน้าที่เกี่ยวกับเรื่อง "การประชุมความคิดเห็นที่ เมื่อกันเห็นนักการได้รับการสนับสนุน" จึงขึ้นอยู่กับประมวลผลมาชิก

การ เกาะพื้นที่การประชุมแบบประชุมปีไทย นอกจากการศึกษาด้านความลับแล้ว ประชุมปีไทยยังเป็นการเมืองที่ทรงระบบและกฎหมายมากกว่าบุคคล x^2 การยึดถือกฎหมายเป็นกฎเกณฑ์รือกิจในการดำเนินการค้าง ๆ ถือกันว่าเป็นนโยบายและความต้องการของประเทศไทย เพราจะกฎหมายไก่กำนัลชื่นโดยผู้แทนของประเทศไทย ซึ่งประเทศไทยเป็นผู้เลือกตั้งขึ้น เพื่อทำหน้าที่ปกครองแห่งประเทศไทยและ การเลือกตั้งนั้นก็องมีวาระและสมัย เสมอ เพื่อให้เกิดระบบผู้บริหารโดยบุคคลหรือกลุ่มนักบุคคล ประชุมปีไทยเป็นระบบการเมืองที่แน่นในเรื่องความเสมอภาค เปิดโอกาสให้เป็นผู้นำโดยทัศนคติ เที่ยงกันได้ ผู้ใดมีโอกาสเป็นผู้นำในระบบประชุมปีไทย จึงคงไม่มีการจำกัดภาระของเป็นผู้มีชาติประชุมสูง มีฐานะดี แต่ถือว่าหากคน เท่าเทียมกันและควรมีโอกาสเป็นผู้นำได้ งานนี้ผู้ดูองค์บุคคลเสียงให้ในกรา เลือกตั้งสำหรับเป็นผู้นำ ได้ x^2 สำหรับหัวหน้าหัวหน้าของสมាជิດภาระค้างชุด เกี่ยวกับเรื่องนี้ ปรากฏในตารางที่ ๙.๙๐ ดังนี้

ตารางที่ ๙.๙๐ หักน้ำคิคงສมาชิกสภากำบดในหัวขอ "ผู้ได้รับมูลค่าตามการมีในจำเป็นของมา
จาก การ เลือกตั้ง"

ประ เก เส น า ช ิก	เห็น ค ว ย		เห็น ค ว ย		ไม่เห็น ค ว ย		ไม่เห็น ค ว ย		รวม
	อย่างมาก	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)	
กำเนิด	๗๘.๔	๒๙.๙	๖.๖	๒.๖	๓๙.๖	๖๒.๔	๒๙.๔	๙๐๐(๓๖๘)	
ผู้ใหญ่ปาน	๘.๗	๖๔.๔	๖.๖	๒.๖	๔๘.๖	๙๕.๖	๙๐๐(๔๖๘)		
แพทย์ประจำสำนัก	๗.๖	๖๕.๐	๗.๖	๒.๖	๔๗.๗	๙๐.๗	๙๐๐(๔๖๘)		
ผู้ทรงคุณวุฒิ	๘.๔	๖๖.๔	๘.๔	๒.๔	๔๘.๔	๙๑.๓	๙๐๐(๔๖๘)		
พ่อครัว	๙๙.๔	๖๖.๔	๕.๔	๑.๔	๓๕.๓	๖๐.๖	๙๐๐(๓๖๘)		
เด็กนุ่นภาร	๘.๔	๗๖.๔	๗.๔	๒.๔	๔๘.๔	๙๕.๖	๙๐๐(๓๖๘)		
รวม	๘.๗	๖๕.๒	๗.๖	๒.๖	๔๘.๔	๙๔.๓	๙๐๐(๔๖๘)		

$$\text{การสถิติ } X^2 = ๙๕.๔๗๖๖, D.F. = ๖๐, \text{ Sig.} = ๐.๖๕๙๐$$

จากข้อมูลในการที่ ๙.๙๐ พบว่าโดยส่วนรวมทั้งนักศึกษาและนักเรียนที่เห็นคิคงสภากำบดไม่เห็นคิคง และไม่เห็นคิคงอย่างมากที่ว่าผู้ได้รับมูลค่าตามการมีในจำเป็นก็คงมาจาก การเลือกตั้งในอัตรา ร้อยละ ๘๖.๔ เห็นคิคงอย่างมากและเห็นคิคงในอัตรา ร้อยละ ๙๑.๓ ส่วนร้อยละ ๗.๔ ไม่แสดงทั้งนักศึกษาและนักเรียน จารนภานุภาพประเกสเสนาชีวิลแล้วพบว่า ทุกกลุ่มไม่สมัชชันทั้งนักศึกษาและนักเรียนอัตรา ร้อยละ ๘๐ ทั้งนี้ กล่าวคือ กลุ่มเด็กนุ่นภารไม่สมัชชันสูงสุดถืออัตรา ร้อยละ ๘๔ และกลุ่ม คือกลุ่มกำเนิด อัตรา ร้อยละ ๘๑.๔ ข้อมูลดังกล่าวชี้แจงความแสดงของนักศึกษาและนักเรียนที่เห็นคิคงสภากำบด มากจากการ เลือกตั้งผู้ได้รับมูลค่าตามการมีในจำเป็นที่ไม่ผ่านการ เลือกตั้ง แสดงว่าส่วนใหญ่ของนักศึกษาและนักเรียนที่เห็นคิคงสภากำบด เห็นว่าการ เลือกตั้ง เป็นเงื่อนไขที่สำคัญของการปกครองระบบทวิภาคีไทย ผู้นำที่ได้รับการเลือกตั้งแสดงว่าได้รับความไว้วางใจจากประชาชนในเบื้องต้นแทนที่ไปใช้อำนาจปกครอง จึงได้รับความ สมัชชันมากกว่าผู้ได้รับมูลค่าตามการมี แต่ก็มีสังเกตว่าส่วนใหญ่ของนักศึกษาและนักเรียนที่เห็นคิคงสภากำบดใน

ผู้นำเมืองบุญญาภารนี ถัง เช่น กดุม กันนันบั้งนิยม ในผู้นำเมืองบุญญาภารนี สูงถึงอัตรา ๘๐.๓ และ
แม่กฤษฎีกษิริกุล ๔๖.๖ แสดงให้เห็นว่าห้องส่องกดุมบุญญาภารนี โภคทรัพยาบดี ล้วนจัด
ไว้เป็นกดุมบุญญาภารนี กดุม กันนันที่เป็นประวัติสภากำบดีอย่างมาก และกดุมพิริกษาซึ่งโภค^{๔๗}
หน้าที่และบพยาห์ในฐานะ เป็นพี้เดี้ยง พืชส่องกดุมบุญญาภารนี ในอัตรา ๘๐.๗
ที่สูงพอสมควร ทัศนคติถังกดุม กันนันน่าจะ เป็นอุปสรรคที่ทำให้การพัฒนาประชาธิปไตยในระดับทั่วไป/
พูมานเป็นไปได้ค่อนข้างยาก

จากการศึกษาเรื่องความลับที่ระบุว่าห้องทัวแปรอิสระและห้องแพร์ทามของข้อมูลในตารางที่
๕.๑๐ คำสัตติ X^{๔๘} แสดงให้เห็นว่าห้องแพร์ทั้ง ๒ ไม่มีความลับพิเศษกัน ๑ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๙
ซึ่งหมายความว่า ทัศนคติของสภากำบดีในเรื่อง "ผู้นำเมืองบุญญาภารนี" ไม่ได้เป็นจะต้องมา^{๔๙}
จากการเลือกตั้ง ไม่ขึ้นอยู่กับประเพณีสภากำบดี

การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

การศึกษาวิจัยถึงทัศนคติในการดำเนินชีวิตแบบประชาธิปไตยของสภากำบดี เกี่ยวกับ
การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมนั้น พิจารณาได้จากกรณีทัศนคติและความเชื่อที่ทางการเมืองไม่ใช่
เรื่องส่วนตัว แต่เป็นเรื่องสำคัญที่ประชาชนจะต้องหันมาสนใจในกิจกรรม โดยห้องเจ้าใจใช้สันใจ
ในเหตุการณ์บ้านเมือง มิใช่สันใจแต่เฉพาะปัญหาปากห้องของคนหรือมีทัศนคติว่าการตัดสินใจใน
บุญญาภารนี ของมานเมืองเป็นเรื่องของรัฐบาลเท่านั้น หากห้องมีความสำนึกรักในหน้าที่พลเมือง
และมีความสามารถในการร่วมอีกครั้ง

เมื่อถูกถามว่า "การเมือง" มักนิยถั่งถึงหัวใจคือ ๑ เช่น การดำเนินงานอย่างมี
เดหเหล่ายม หลอกหลวงฉลาด หันนี้เพื่อความสำเร็จประโยชน์แห่งตน ทดสอบการทำงานแบบแบ่งชิ้น
อย่างจำกัด เป็นตน ทัศนคติในทางการเมืองจึงเป็นความบุญญาภารนี วุ่นวาย มีภารกิจรับรับสั่นเป็น^{๔๙}
ผลให้บุคคลที่ไม่ประสงค์พูนกิจการ เมืองไปในทางเสียหาย ถึงกับมีคำกล่าวว่า "การเมืองเป็นเรื่อง
สกปรก"^{๔๙} จากการลัมภาน์ทัศนคติของสภากำบดี เกี่ยวกับเรื่องการเมืองนั้นผลลัพธ์
ตามตารางที่ ๕.๑๙ ดังนี้

ตารางที่ ๙.๒๒ หัตถศึกษาของ สมเด็จพระปรมินทรมหาเทวราช สุดท้าย ในหัวข้อ "การเมืองเป็นเรื่องสกปรกและมีแต่การครอบครอง"

ประเพณีสมเด็จ	เห็นด้วย	เห็นด้วย เนยฯ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย รวม	อย่างมาก		
					(๑)	(๒)	(๓)
กำเนิด	๘๕.๐	๗๔.๔	๙.๖	๑๔.๗	๗๔.๔	๗๔.๔	๑๐๐(๓๖)
ผู้ใหญ่บ้าน	๗๔.๔	๕๙.๔	๑.๔	๒๖.๖	๖.๙	๗๐.๔	๑๐๐(๒๖๔)
แพทย์ประจำบ้าน	๗๔.๗	๗๔.๗	๑.๗	๒๔.๗	๗๔.๗	๗๔.๗	๑๐๐(๒๔)
นุกรุงคุณทรัพย์	๗๓.๖	๕๑.๔	๖.๔	๒๖.๖	๑๐.๖	๗๐.๖	๑๐๐(๒๔)
ที่รักษา	๗๔.๗	๗๔.๗	๒.๗	๒๖.๗	๗.๗	๗๔.๗	๑๐๐(๓๔)
เดชานุภาพ	๘๕.๑	๘๕.๑	๑.๑	๒๕.๐	๗๕.๑	๗๕.๑	๑๐๐(๓๔)
รวม	๘๖.๔	๘๑.๔	๗.๔	๒๖.๐	๕.๓	๘๑.๔	๑๐๐(๒๔๔)
ค่าสถิติ	X = ๘๕.๖๖๔๖, D.F. = ๒๖, Sig. = ๐.๙๓๒๒						

จากข้อมูลในตาราง ๙.๒๒ พบว่า โดยส่วนรวมแล้วสมเด็จทรงเห็นด้วยอย่างมากและเห็นด้วยกับหัตถศึกษาที่ว่า การเมืองเป็นเรื่องสกปรก และมีแต่การครอบครองร้อยละ ๘๖ ไม่เห็นด้วยอย่างมากร้อยละ ๓๔.๓ และอีกร้อยละ ๗.๔ ไม่แสดงหัตถศึกษา

เมื่อพิจารณาแยกตามประเพณีสมเด็จแล้วพบว่า ทุกกลุ่มเห็นด้วยอย่างมากและเห็นด้วยที่ว่า การเมืองเป็นเรื่องสกปรก และมีแต่การครอบครองร้อยละระหว่าง ๘๐-๙๐ แสดงให้เห็นว่าสมเด็จทรงเห็นด้วยอย่างมากในทุยสิ่งของการเมืองว่าเป็นเรื่องสกปรก เล่าว่ายังมองนักการเมืองว่าเป็นผู้มีความชั่วช้า ใจไม่ดี เชื่อถือไม่ได้ นิยมใช้วิธีการที่ไม่บริสุทธิ์หรือวิธีการที่ฝึกกฎหมายเพื่อเอาชนะฝ่ายตรงข้าม และเห็นว่าสูญเสียเวลาในการเมืองจำนวนไม่น้อย สามารถสร้างความรำรากันขึ้นมาอย่างรวดเร็ว จนน่าจะสังสัยว่านักการเมืองเหล่านี้ล้วนๆ ออกสิ่งใดๆ ขึ้นจากการเมือง เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม หัตถศึกษาของสมเด็จทรงเห็นด้วยในทุกจังหวัด ว่า การเมืองเป็นเรื่อง

สกปรก และมีความไม่ไว้วางใจนักการเมือง ทัศนคติของการเมืองในเมืองนี้ มีส่วนสำคัญที่ทำให้
สมาชิกสภากำบลขาดศรัทธาต่อนักการเมือง ตลอดการทางการเมืองและกระบวนการเมืองโดย
ส่วนรวมด้วย

ส่วนใหญ่ที่แสดงทัศนคติไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างมากกับทัศนคติที่สูงในระดับโลกเดียวกันนี้ ก็คือ กลุ่มที่เป็นสมาชิกสภากำบลและกลุ่มเดชาบุรุษสภากำบลซึ่งเท่าบัน្ទารอยละ ๒๙.๖ และ ๘๐.๗ ตามลำดับ กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ใหญ่บ้าน และกำนันบ้านร้อยละ ๓๓.๔, ๓๒.๕ และ ๓๑.๖ ส่วนกลุ่มแพะบะประจำบ้านที่ต่ำกว่าระดับโลก ๒๔.๖ แสดงว่า เสียงส่วนน้อยของสภากำบลเท่านั้นที่มองการเมืองในแบบนี้ ที่ขาดการเมืองอย่างใจกว้างจากการเมืองไม่ใช่ สิ่งสกปรกอย่างพิมพ์เขียวพยายามหาด
ภาพจนเอาไว้ แต่การเมืองเป็นเรื่องเกี่ยวกับนโยบายและวิธีการ "จัดการ" สังคมมุ่งยุทธุก ฯ
ระดับ และนักการเมืองก็หาให้ขึ้นคิดให้รวดเร็วหน้ารัง เกี่ยวกับความจริงแล้วนักการเมืองก็เป็นผู้คน
ที่จำเป็นต้องสังคม เช่นเดียวกับผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ สมาชิกสภากำบลส่วนน้อยเหล่านี้ก็ยังมีความคิดเห็น
ว่า แม้จะมีชาวครอรับชั้นในวงการเมืองมายัง ก็คงไม่มากนักเลย เพราะถ้าการเมืองเป็นเรื่อง
สกปรกและมีแต่การคอร์รัปชันแล้ว กิจกรรมบ้านเมืองก็คงไม่ค่าเป็นมาได้จนถึงทุกวันนี้ ซึ่งย่อมแสดง
ว่าในวงการเมือง บุคคลที่อยู่มีคนที่มากกว่าคนเดียวบางแผนก

เมื่อพิจารณาดึงค่าสถิติขึ้น แล้วพบว่าตัวแปรอิสระและตัวแปรตามของข้อมูลในตารางที่ ๕.๑ ไม่มีความสัมพันธ์กัน ณ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๙ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของสมาชิก
สภากำบลประทับใจมาก ฯ เกี่ยวกับทัศนคติที่ว่า "การเมืองเป็นเรื่องสกปรกและมีแต่การคอร์รัปชัน"
ไม่แตกต่างกัน

จากที่พิจารณาดึงค่าสถิติการเมืองและนักการเมืองในเมืองนี้ จึงเป็นผลให้ประชาชนขาดความ
สนใจกับสิ่งและการเมืองรวมทางการเมือง ประกอบกับความเชื่อที่ต่ออยู่ในส่วนส่วนต่อของคนในเมืองโดย
ทั่วไปที่ว่า "การเมืองการปกครองเป็นเรื่องของ "เมืองນน" หาใช่ชุมชนที่ของราษฎร์บ้านไม่" ๔๔
กังฟุ่มประชาชนจึงมีความคิดว่า การตัดสินมีภัยทางของเมืองเป็นเรื่องของรัฐบาล ประชาชนไม่
ควรเกี่ยวข้องด้วย สำหรับทัศนคติของสมาชิกสภากำบลในเรื่องนี้ ปรากฏตามตารางที่ ๕.๑๖ ดังนี้

ตารางที่ ๕.๗๒ หัตถศึกษาของสนาธิคสภากำบลในหัวข้อ "การตัดสินปัญหาของบ้านเมืองเป็นเรื่องของรัฐบาล ประชาชนไม่ควรเกี่ยวข้องด้วย"

ประ เกษ ห ส น า ช ิก	เห็นด้วย		เห็นด้วย เดย ๆ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย รวม	
	อย่างมาก	อย่างน้อย	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)
กำนัน	๖.๕	๓๗.๓	๓.๙	๖๐.๖	๙๕.๖	๙๐๐(๓๒)		
ผู้ใหญ่บ้าน	๕.๓	๓๐.๒	๑.๕	๕๕.๗	๗๓.๗	๙๐๐(๔๖๕)		
แพะหมะประจำคำบล	๗๐.๗	๑๔.๓	-	๘๙.๙	๗๗.๗	๙๐๐(๔๔)		
ผู้ทรงกฎหมาย	๕.๑	๖๕.๔	๓.๕	๕๐.๗	๙๕.๗	๙๐๐(๔๖๔)		
พ่อครึ่ง	๕.๖	๕.๖	๖.๖	๕๐.๐	๗๕.๗	๙๐๐(๓๔)		
เจ้าหน้าที่	๖.๗	๓.๗	๓.๗	๖๒.๔	๖๕.๐	๙๐๐(๓๒)		
รวม	๕.๗	๖๕.๗	๖.๖	๕๔.๗	๘๔.๖	๙๐๐(๔๖๕)		
ทดสอบ	X	=	๗๗.๔๖๖, D.F. = ๖๐, Sig. = ๐.๐๓๐๖					

จากข้อมูลในตารางที่ ๕.๗๒ พบว่า โดยส่วนรวมแล้วสนาธิคสภากำบลมีหัตถศึกษาไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างมากที่ว่า การตัดสินปัญหาของบ้านเมืองเป็นเรื่องของรัฐบาล ประชาชนไม่ควรเกี่ยวข้องด้วย" สูงถึงร้อยละ ๖๖.๔ ส่วนอีกร้อยละ ๗๗ เห็นด้วยอย่างมากและเห็นด้วย และอีกร้อยละ ๖.๖ ไม่แสดงหัตถศึกษา

เมื่อพิจารณาตามประ เกษ ห ส น า ช ิกแล้วพบว่า มีส่วนกลุ่มคือ เอกชนสภากำบล พ่อครึ่ง ผู้ทรงกฎหมาย และแพะหมะประจำคำบล แสดงหัตถศึกษาไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างมากสูงถึงร้อยละ ๘๕.๔, ๘๕.๗ และ ๘๕.๐ ความสำคัญ และ ความมีความรู้ทางกฎหมายผู้ทรงกฎหมาย ผู้ใหญ่บ้าน และกำนันร้อยละ ๖๖.๖, ๖๖.๖ และ ๖๖.๖ ความสำคัญ แสดงความรู้ทางกฎหมายมีหัตถศึกษาเป็นประชาธิปไตยอย่างมาก โดยมีความเชื่อว่า การตัดสินปัญหาของบ้านเมือง มิใช่เป็นเรื่องของรัฐบาลโดยเฉพาะ แต่เป็นเรื่องที่ ประชาชนควรมีส่วนเกี่ยวข้องด้วยเสมอ จึงน่าจะเชื่อไกว่าสนาธิคสภากำบลทุกคุณสมบัติและ

ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้สึกภูมิสุขกับสภากำบด สนใจที่ทำการดำเนินงานของสภากำบดควรเป็นไปตามความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่หรือไม่ การเบิกโภการให้ประชาชนดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนของตนในสภากำบด จะเป็นผลให้ประชาชนมีส่วนในการเรียนรู้ถึงกระบวนการปกครองที่ตนเอง ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีสิทธิ์หนึ่งที่ และบทบาทในการพัฒนาห้องถินของตน เกิดความรู้สึกภูมิสุขและยุกหันกลับห้องถินมากขึ้น และความสนใจในการพัฒนาห้องถินก็จะเกิดขึ้นในจิตใจของประชาชน การมีส่วนร่วมในการพัฒนาห้องถิน เป็นการเรียนรู้การปกครองที่ตนเอง ซึ่งจะเป็นที่ฐานในการพัฒนาระบบประชาธิปไตยในระดับชาติในที่สุด

จากการพิจารณาดังค่าสถิติ X² ของข้อมูลในตารางที่ ๓.๒๙ พบว่าตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ไม่มีความสัมพันธ์กัน ณ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๙ ซึ่งหมายถึงว่าที่ศักยภาพของสมาชิก สภากำบดประเทศาด ฯ เกี่ยวกับเรื่อง "การตัดสินเมืองทางของข้ามเมืองเป็นเรื่องของรัฐบาล ประชาชนไม่ควร เกี่ยวข้องด้วย" ไม่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม ณ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๕ ที่ศักยภาพของสมาชิกสภากำบดประเทศาด ฯ เกี่ยวกับเรื่องคังก{}{
 \begin{array}{l}
 \text{ความ} \\
 \text{แหก} \\
 \text{ทาง} \\
 \text{กัน} \\
 \text{กัน}
 \end{array}
} นั้นจึงเป็นที่เชื่อไห้ว่าที่ศักยภาพของกลุ่มเดียวที่ขาดการสภากำบด ที่ปรึกษาสภากำบด และแพทบี้ประจ้ากำบด กับกลุ่มของยุทธหุ่นวุฒิ ญี่ใหญมาน และกำนัน แตกต่างกัน

แม้ว่า "การเมือง" จะถูกมองว่าเป็นเรื่องของผู้นำ ไม่ใช่การของรัฐบาล แต่ไม่ใช่เรื่องที่ประชาชนจะให้ความสนใจหรือเกี่ยวข้องด้วย แต่ความเชื่อเท็จจริงแล้วไม่ว่าประชาชนจะชอบหรือไม่ชอบการเมืองก็ตาม ประเทศาดต้องเก็บข้อมูลการเมืองอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เนื่องด้วยตั้งแต่ เกิดจนกระทั่งตาย กล่าวคือต้องเก็บข้อมูลเกี่ยวกับกิจลักษณะนักการเมือง ข้อมูล ๒๖ และต้องอยู่ภายใต้กฎหมายของรัฐ ถ้าเมืองจึงเกี่ยวข้องและสอดแทรกในชีวิตประจำวันของประชาชนตลอดเวลา ประชาชนจึงควรสนใจการเมือง เอาใจใส่ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เมืองอย่างน้อยที่สุดประชาชนจะต้องเกี่ยวข้องกับการเมืองจนได้ไม่โดยทรงก็โดยอ้อม จึงควรอุทิศเวลาในการเมืองกับการสนับสนุน ๒๗ และถึงแม้ว่าประชาชนจะต้องอุทิศเวลาให้กับการประกอบอาชีพเพื่อปากท้องของตนเองในการทำงาน ชีวิตก็ตาม แท้ที่การศึกษาและการเมืองซึ่งเป็นการเกี่ยวข้องกับการเมืองในระดับที่สุด ๒๘ สำหรับที่ศักยภาพของสมาชิกสภากำบดในเรื่องนี้ ปรากฏตามตารางที่ ๓.๒๙ ดังนี้

ตารางที่ ๙.๒๓ หัตถศึกษาของสมาชิกสภากำบดินหัวขอ "ประชานครสันใจเรืองปักษ์ของ
คนเชียงใหม่กว่าเรื่องขาวสารทางการเมือง เพราะเห็นว่าไม่มีความสำคัญก่อ
การกำรงซั่วๆ"

ประเทษสมาชิก	เห็นด้วย	เห็นด้วย เนยฯ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย รวม	อย่างมาก	อย่างมาก
(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)
กำนัน	๘๙.๙	๘๙.๙	-	๘๐.๐	๖.๖	๙๐๐(๓๖)
ผู้ใหญ่บ้าน	๙๐.๘	๙๐.๙	๗.๖	๙๓.๐	๗๐.๖	๙๐๐(๒๖๔)
แพทย์ประจำตำบล	๙๕.๓	๙๗.๙	๗.๙	๙๙.๑	๖๙.๔	๙๐๐(๖๔)
พหุรังคณฑติ	๙.๖	๘๘.๙	๗.๑	๙๔.๐	๔.๖	๙๐๐(๖๔)
ที่ปรึกษา	๘.๘	๘๘.๙	๗.๔	๙๕.๙	๑๐.๖	๙๐๐(๓๖)
เดชานุการ	๖.๔	๙๖.๕	๗.๑	๙๖.๕	๑๖.๔	๙๐๐(๓๖)
รวม	๕.๓	๙๖.๗	๗.๐	๙๖.๗	๙๐.๗	๙๐๐(๒๖๔)
ค่าสถิติ	X = ๙๐.๗๖๔, D.F. = ๑๖, Sig = ๐.๐๕๖๐					

จากข้อมูลในตารางที่ ๙.๒๓ โดยส่วนรวมแล้วสมาชิกสภากำบดินรอยละ ๕๗.๖ แสดง
หัตถศึกษาไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างมากที่ว่า ประชานครสันใจเรืองปักษ์ของคนเชียง
ใหม่กว่าเรื่องขาวสารทางการเมือง เพราะเห็นว่าไม่มีความสำคัญก่อการกำรงซั่วๆ ส่วนอีกร้อยละ ๔๒.๔
เห็นด้วยอย่างมากและเห็นด้วย และรอยละ ๕.๐ ไม่แสดงหัตถศึกษา

เมื่อพิจารณาตามประเทษสมาชิกแล้วพบว่า มีส่องกลุ่มหัตถศึกษาไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย
อย่างมากก่อ กลุ่มที่ปรึกษาสภากำบดินและกลุ่มเดชานุการสภากำบดินสูงถึงร้อยละ ๙๖.๕ และ ๙๖ ตาม
ลำดับ ตามมาด้วยกลุ่มคณะกรรมการสภากำบดิน ไกแก แพทย์ประจำตำบล พหุรังคณฑติ กำนัน และ
ผู้ใหญ่บ้านควบรวมที่ได้เลขบันทึก ๖๐.๗, ๕๗.๖, ๕๖.๖ และ ๕๓.๖ ตามลำดับ ขณะกลุ่มเดชานุการ
วิเคราะห์ให้ความกลุ่มที่ปรึกษาสภากำบดินและกลุ่มเดชานุการสภากำบดิน ซึ่งเป็นกลุ่มชาชนการจังหวัด
เห็นความสำคัญของการสนใจเรื่องขาวสารนานาเมือง ทั้งนี้ เพราะการห้องท่าน้ำที่เมื่อนั่ง

พิเสธังไห้แก่สภากำบด ท้องเป็นหัวเรื่องระหว่างทางราชการและคณะกรรมการสภากำบด ท้องเป็นญี่นาในค้านข่าวสารของทางราชการ จึงถือไปใจในกิจการข่าวสารการเมืองและเห็นความสำคัญประชานการสันใจเรื่องข่าวสารบ้านเมืองด้วย

นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาภัยดังทางเศรษฐกิจและสังคมในเขตที่ ๑ ตารางที่ ๑.๔ เกี่ยวกับระดับการศึกษา ตารางที่ ๑.๖ เกี่ยวกับจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความรับผิดชอบ ตารางที่ ๑.๘ เกี่ยวกับรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนแล้ว แสดงว่าห้ากลุ่มที่มีร่องรอยและกลุ่มเดখนุสภากำบด ส่วนใหญ่เป็นผู้มีระดับการศึกษาสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกรรมการสภากำบด มีสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความรับผิดชอบอย่างกว้าง และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนในอัตราที่สูงกว่าจึงสรุปได้ว่า บุคคลที่มีการศึกษาสูงกว่า มีสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความรับผิดชอบอย่างกว้างและมีรายได้โดยเฉลี่ยสูงกว่า ตลอดจนมีความรู้สึกผึ้งคงในอาชีพข้าราชการ เป็นผลให้มีความกังวลในปัญหารื่องปากห้องมากนัก จึงมีแนวโน้มที่จะเห็นความสำคัญของการศึกษาข่าวสารการเมืองมากกว่าค่าเฉลี่ยของกรรมการสภากำบด แต่โดยสภาพแวดล้อมกรรมการสภากำบดซึ่งคุ้นเคยกับลักษณะมากกว่า โครงสร้างและแก้ปัญหาต้นสืบเนื่องมาจากการยกงานของประชานทดลองเวลา จึงมีแนวโน้มที่จะมีพัฒนาการที่เน้นการสันใจเรื่องปากห้องคน เพราะเห็นว่ามีความสำคัญในการทำงานชีวิต มากกว่าที่จะสนใจข่าวสารการเมืองซึ่งเป็นเรื่องไกลตัว

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จึงอาจกล่าวได้ว่า การจะรักษาปรัชญาไทยในระดับห้องถินให้คงส ควรกระตุ้นให้ประชานสนใจและมีความรู้ในข่าวสารการเมือง ความเป็นไปของบ้านเมือง เพราะการมีความรู้หรือการมีข่าวสารนั้น ทำให้ประชานที่คุ้นเคยกับบ้านเมืองและเกิดความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคมหรือส่วนรวมในฐานะ เป็นพลเมืองที่อยู่กับเวลาให้ห้องถินตามสมควร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ ๑.๗ โดยกรุง พม่ากุณที่ปรึกษาสภากำบดและเลขานุการสภากำบด มีหัวหน้าคหบดีและหัวหน้าห้องคุณของคณะกรรมการสภากำบด แต่อย่างไรก็ตาม ณ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๑ และ ๐.๐๕ คาดเดาที่ X^๒ ในแสดงให้เห็นถึงหัวหน้าคหบดีและหัวหน้าห้องคุณที่แตกต่างกันระหว่างสมาชิกประเทศา ฯ

การเป็นผลเมืองคือในระบบประชาธิปไตย นอกจากจะหมายถึง การ เก็บภาษีเพื่อผลประโยชน์ของประเทศ ให้กับชาติ เอาไว้ใช้เพื่อสนใจในมาตรการเย็น เป็นอย่างติดตามข่าวสารราชการ เมือง แล้ว ยังคงเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างด้วย หัวนี้เพื่อประชาธิปไตยไม่ยอมกระหน่ำ และความรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาสังคมอันยุ่งยากกันเราเอง แต่ ความรับผิดชอบที่หล่อเมืองทุกคนต้องมีต่อสังคมนั้น นั่นว่าเป็นภารกิจอันสำคัญที่คำชูในระบบประชาธิปไตย เพื่อว่าจะนักจากจะมองเป็นผู้รู้จักใช้ศรีปัญญาทางแก้ไขปัญหาทาง ๆ ของตนแล้ว ยังคงรู้จัก รวมมือและช่วยเหลือซึ่งกัน โดยกองรัฐก็ประสานมิตรอยู่ระหว่างกัน และคำนึงถึงประโยชน์ของ บุญในสังคมด้วย สำหรับท่านที่ของสมาร์ทโทรศัพท์มือถือ เกี่ยวข้องเรื่องนี้ ปรากฏในตารางที่

ตารางที่ ๕.๙๔ ทัศนคติของสมาชิกสภากำบลในหัวข้อ "การ เป็นพลเมืองกี่ไม่ทำเป็นห้องให้ความร่วมมือและช่วยเหลือกัน"

ประเพณีมาชิก อย่างมาก	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	รวม
(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)
กำนัน	๙.๓	๓๖.๘	-	๗๑.๘	๙.๔	๙๐(๗๙)
ผู้ใหญ่บ้าน	๕.๓	๒๑.๙	๕.๓	๗๕.๔	๗.๙	๙๐(๙๖)
แพทย์ประจำตำบล	๗๐.๗	๒๑.๔	๗.๖	๗๘.๘	๒.๔	๙๐(๙๔)
พนง. คุณวุฒิ	๕.๘	๖๐.๔	๗.๐	๗๒.๔	๗.๔	๙๐(๙๔)
ที่ปรึกษา	๒.๓	๑๗.๗	๒.๓	๗๗.๐	๒.๓	๙๐(๙๖)
เดือนนี้	๗.๙	๖๙.๙	๖.๙	๗๖.๙	๒.๙	๙๐(๙๖)
รวม	๕.๓	๒๑.๙	๓.๙	๗๘.๘	๗.๙	๙๐(๙๖)
การศึกษา	X = ๗๖.๙๙๙๖, D.F. = ๑๐, Sig. = ๐.๘๘๖๙					

จากข้อมูลในการที่ ๙.๔ นั้นว่า โดยส่วนรวมแล้วสماชิกสภากำบดูในใหญ่รอบละ ๖๔ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างมากกับหัวหน้าศูนย์ที่ว่า การเป็นพลเมืองคือไม่จำเป็นต้องให้ความร่วมมือและช่วยเหลือบุตรนั้น มีเพียงร้อยละ ๒๗.๙ เท่านั้นที่เห็นด้วยกับหัวหน้าศูนย์ และอีกร้อยละ ๗.๖ ไม่แสดงหัวหน้าศูนย์

เมื่อพิจารณาตามประเกสสماชิกแล้วพบว่า สماชิกสภากำบดูกลุ่มนี้ทำการเป็นพลเมือง ที่จำเป็นต้องให้ความร่วมมือและช่วยเหลือผู้อื่นด้วย กติกาคือ กฎที่ปรึกษาสภากำบดูสูงสุดรอบละ ๗๖.๕ และรองมาคือ กฎบัญญัติของศูนย์รอบละ ๗๙.๔ ส่วนกลุ่มกำนันคำสุกรอบละ ๘๗.๖ แสดงว่า กลุ่มที่ปรึกษาสภากำบดูโดยอาชีพ การปฏิบัติงานในหน้าที่นี้ ต้องอาศัยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นเวลา งานดังจะประสมผลสำเร็จ จึงเห็นด้วยของการให้ความร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่วนผู้ทรงคุณวุฒินั้นใหญ่เป็นผู้อ้าวโถ (คู่ครางที่ ๑.๑ ประกอบ) อยู่ระหว่าง ๔๐-๖๐ ปี ประกอบกับเข้าสู่กำแหงโดยการเลือกตั้งจากราษฎรในหมู่บ้าน น่าจะ เป็นผู้ซึ่งเป็นหงษ์ให้และผู้รับความร่วมมือและช่วยเหลือบุตรนั้น ในฐานะเป็นตัวเชื่อมระหว่างทางราชการและราษฎร จึงมีหัวหน้าศูนย์ ทำการเป็นพลเมืองคนนี้จำเป็นต้องให้ความร่วมมือและช่วยเหลือผู้อื่นด้วย ที่น่าสังเกตคือ หัวหน้าศูนย์ของกลุ่มกำนันชื่อ โคယูกุานะและคำแหง ไม่น่าจะ เป็นกลุ่มรอบละ ๗๗.๗ แทカラจจะ เป็น เพราะกลุ่มกำนันทองให้ความร่วมมือกับทางราชการตลอดเวลา และยังคงดู ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลราษฎรในหมู่บ้าน/กำบดูอยู่เสมอ จึงเกิดหัวหน้าศูนย์ที่ทองก่อให้ราษฎรแต่ละคนมีความรับผิดชอบในตนเอง ช่วยเหลือตนเอง และพี่ๆ พี่ๆ ใจให้มากขึ้นก็เป็นไปได้

อย่างไรก็ตามการที่หัวหน้าศูนย์ของสماชิกสภากำบดูกลุ่มนี้ ยังสนับสนุนความเห็นที่ว่า การเป็นพลเมืองคนนี้จำเป็นต้องให้ความร่วมมือและช่วยเหลือผู้อื่นด้วยนั้น นั้นว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนา วิถีชีวิตรูปแบบประชาธิปไตย เนื่องจากการร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ย่อมก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ เกิดความรัก ความสามัคคี โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามีไว้ใจร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน เพื่อทำให้ประเทศไทยเป็นส่วนรวมแล้ว จะยิ่งเป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศไทยในระยะหนึ่ง มากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามของข้อมูลในตารางที่ ๙.๑๔ ค่าสถิติ X^2 ที่คำนวณได้แสดงให้เห็นว่าตัวแปรหัง ๒ ไม่มีความสัมพันธ์กัน ณ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๙๙ ซึ่งหมายความว่าหักกติกาของมนุษย์กับสภาพการทำงานประเทศาจ ๆ เกี่ยวข้องหัวข้อ "การเป็นผลเมืองดีไม่จำเป็นต้องให้ความร่วมมือและร่วมเดือดผูก" ไม่แตกต่างกัน

ความล้า�ในหน้าที่ของพอด เมืองในระบบทุบประชาธิปไตย นักจากตองทำให้มันเองเป็นผู้พูดหัวเรื่องความสามัคคิ เอกใจใส่สันใจในเหตุการณ์เมือง ตลอดจนต้องให้ความร่วมมือและช่วยเหลืออยู่เสมอแล้ว ยังคงเป็นผู้พูดล้า�ที่จะนำเพียงประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย ดังนี้ เพราะประชาธิปไตยเป็นแนวความคิดและการปฏิบัติที่มุ่งไปสู่ความมั่นคงรวมกันของประชาธิปไตย ประชาชนจึงมองเข้าใจและเห็นความสำคัญในการร่วมมือกันประกอบกิจการงานทาง ๆ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม การนำเพียงประโยชน์ต่อสังคมจึงเป็นหน้าที่ของทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนรวยหรือคนจน ทุกคนต้องรู้จักเสียสละและทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมในทางโอกาส เพื่อให้งานลุล่วงไปด้วยดี สำหรับหักกติกาในเรื่องนี้ของมนุษย์กับสภาพการทำงาน ปรากฏตามตารางที่ ๙.๑๕ ดังนี้

ตารางที่ ๙.๑๕ หักกติกาของมนุษย์กับสภาพการทำงานหัวข้อ "การนำเพียงประโยชน์ต่อสังคมการเป็นหน้าที่ของคนเมือง" เพราะคนจนต้องหาเช้ากินค่ำไม่มีเวลาที่จะกระทำการดังกล่าวได้

ประเภทมนุษย์	เห็นด้วย		เห็นด้วย เฉย ๆ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย รวม	
	อย่างมาก	อย่างน้อย	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	อย่างมาก	(๕)
กำนัน	๗๘.๘	๖.๖	-	๕๐.๐	๓๙.๗	๗๐.๐	๗๐(๗๐)	
ผู้ใหญ่เมือง	๖.๔	๗๔.๔	๗๐.๔	๔๙.๔	๖๖.๔	๗๐(๗๖)		
แพทย์ประจำตำบล	๗.๑	๗.๗	-	๔๖.๙	๕๒.๙	๔๖.๙	๗๐(๗๖)	
ผู้ทรงคุณวุฒิ	๕.๘	๗๔.๗	๗.๔	๔๙.๗	๕๙.๗	๗๙.๐	๗๐(๗๖)	
หมู่บ้าน	---	๗๙.๙	๖.๖	๔๕.๖	๕๔.๔	๕๔.๔	๗๐(๗๖)	

ตารางที่ ๙.๙๔ (ก)

ประเกณฑ์สถิติก	เห็นด้วย		เห็นด้วย โดยมาก		เช่นๆ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย โดยมาก		รวม
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j)	
เด็กนุกราร	๓.๙	๖.๗	๗.๗	๗.๗	๗๐.๕	๘๐.๐	๙๐.๐	๙๐.๐	๙๐.๐	๙๐.๐	๙๐.๐
รวม	๖.๐	๙.๔	๙.๖	๙.๖	๙๕.๙	๙๕.๕	๙๕.๕	๙๕.๕	๙๕.๕	๙๕.๕	๙๕.๕

$$\text{ค่าสถิติก } X^2 = ๒๒.๖๙๖๓, D.F. = ๑๐, \text{ Sig.} = ๐.๐๒๖๓$$

จากข้อมูลในตารางที่ ๙.๙๔ พบว่าโดยส่วนรวมแล้วสมาชิกสภากำบังล้วนในญี่ปุ่น ร้อยละ ๙๕.๙ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยโดยมากกับทัศนคติว่า "การบำเพ็ญประโยชน์ของลังคมการเป็นหน้าที่ของคนเมือง" เพราะคนชนบทงหาเร้ากินกำรา ไม่มีเวลาที่จะกระทำการกังกังตามได้" มีเพียง ร้อยละ ๔.๑ ที่มีทัศนคติเห็นด้วยโดยมากและเห็นด้วย ส่วนอีก ร้อยละ ๓.๖ ไม่แสดงทัศนคติ

เมื่อพิจารณาแยกตามประเกณฑ์สถิติกแล้วพบว่า สมาชิกสภากำบังล้วนกลุ่มทัศนคติทัศนคติคนงาน ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป กล่าวคือ สมาชิกสภากำบังล้วนถึง ๔ กลุ่ม ที่ศักดิ์สิทธิ์เกินร้อยละ ๙๐ คือกลุ่มเด็กนุกราร กลุ่มแพทย์ประจำบ้าน กลุ่มที่ปรึกษาสภากำบังล และกลุ่มกำนัน ส่วนอีกสองกลุ่ม คือ กลุ่มผู้ใหญ่ในหมู่บ้าน และกลุ่มกำนัน เกินร้อยละ ๑๐

จากข้อมูลดังกล่าวช่างคงแสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภากำบังลั้งโดยส่วนรวม และรายกลุ่มนี้เพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ทัศนคติว่า การบำเพ็ญประโยชน์ของลังคม ควรเป็นหน้าที่ของคนเมือง เพราะคนชนบทนี้คิดว่าเป็นภาระแก่คนงาน ท้องหน้าเร้ากินกำรา อยู่ในฐานะห้องปากก์ที่เสียในการทำนาหากินเพื่อความอยู่รอด จึงไม่มีเวลาที่จะเอาใจในเรื่องอื่นใด โภคทรัพยากราเรื่องฟุ่มหุ่นของคนเมืองนั้น แต่ทัศนคติเชี่ยวชาญเรื่องนี้ส่วนใหญ่แล้ว สมาชิกสภากำบังลั้งโดยส่วนรวมและรายกลุ่มนี้ทัศนคติรวมกันว่า การบำเพ็ญประโยชน์ของลังคมการ เป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะทองช่วยกัน ไม่ว่าจะเป็นคนชาวญี่ปุ่นคนชน

ที่กองหาเจ้ากินค่า ภาระจะประกอบอาชีพการงานของคนอย่างเดิมที่ และการแบ่งเวลาตามทำกิจการของหมู่บ้าน โดยอาจจะสละเงินทองหรือแรงงาน ด้วยจิตสำนึกที่มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม จะทำให้หมู่บ้านเจริญก้าวหน้าขึ้น การที่สมาชิกสภากำบลส่วนใหญ่หันมาศึกษาเรื่องการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับห้องถูบอย่างมาก ก็ควรคือ การที่สมาชิกในสังคมหันมาเรียนรู้และสนใจส่วนในการนำเพื่อประโยชน์เพื่อห้องถูบของคนแล้ว ถ้าอยู่ทำให้เกิดความรู้สึกภูมิใจ รวมรับรู้ ถึงอุปสรรคในการแก้ปัญหานี้ ๆ จนสำเร็จ ความสำเร็จที่เกิดขึ้นย่อมสร้างความภาคภูมิใจในแก่ส่วนเกินของ เกิดความรู้สึกหวังแห่งผูกพันเป็นเจ้าของ และประณญาจะสร้างความเจริญในแก่ห้องถูบของตนต่อไป จิตสำนึกร่วมกันในการนำเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมนี้ นั้นว่าเป็นฐานรากที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับห้องถูบต่อไป

จากการวิเคราะห์ค่าสถิติ x^2 ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าหันมาศึกษาเรื่องการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับห้องถูบ กับความเชื่อมั่น ณ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๙ แต่ณ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๕ ค่าสถิติ x^2 แสดงให้เห็นว่าหันมาศึกษาเรื่องการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับห้องถูบ ซึ่งหมายความว่า ระดับความแตกต่างในหันมาศึกษาเรื่องการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับห้องถูบต่อไป

สรุป

การศึกษาหันมาศึกษาเรื่องการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับห้องถูบ ถูกเพื่อที่จะหารายความคิดเห็นและความเชื่อมั่นของสมาชิกสภากำบลรวม นิรรัทธาต่อวิธีชีวิตแบบประชาธิปไตยมาก่อนแล้วใน เพียงไม่ ขาดของการวิจัยหันมาศึกษาเรื่องการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับห้องถูบ ถูกเพื่อคัดค้าน

หันมาศึกษาเรื่องการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับห้องถูบต่อต่อการเป็นประชาธิปไตยในระดับสูง ในเรื่องเกี่ยวกับ การเรียนรู้ในเหตุผลมากกว่าบุคคล ศรัทธาในการสนับสนุนและศรัทธาของมนุษย์ ไม่ตัดสินปัญหาน้ำดื้อข้อข้อแย้งทักษิษิการรุนแรง มีใจกว้างที่จะพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ควบคู่กับการอนุญาตใช้หลักเดียวเป็น圭臬และยึดมั่นในระดับเดียว แม้ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

หันมาศึกษาเรื่องการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับห้องถูบต่อต่อการเป็นประชาธิปไตยในระดับสูง ในเรื่องเกี่ยวกับ การบีบน้ำในภาคประชาธิปไตย ประชาธิบัณฑุกของเกี่ยวข้องกับการเมือง เอาใจใส่และสนใจในเหตุการณ์ และมีความสำนึกรักชาติในหน้าที่พลเมืองต่อ

ส่วนทั้งหมดที่ของสมาชิกสภากำลังดำเนินการให้เป็นไปตามที่ต้องการ จึงเป็นประชามติไทย ในเรื่องเดียวกัน การยึดมั่นในความสำคัญ คุณค่า และศักดิ์ศรีของบุคคล การรู้จักวิพากษ์วิจารณ์อย่าง มีเหตุผล การเรียนรู้ภาษาไทย ปฏิบัติตามกฎหมาย และไม่ยอมให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย และการเมือง เป็นเรื่องสำคัญ

ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการใช้สภากำลังเป็นเครื่อง มือในการพัฒนาของตนควรนำไปกับการพัฒนาประชาธิรัฐไทยนั้น อยู่ทั้งหมดที่ของสมาชิกสภากำลังด้วย ว่า มีพัฒนาดีหรือว่าอ่อนแอ จึงเป็นประชามติไทยมากันโดย普遍 ซึ่งจะส่งผลดียิ่งหากและพูดคุยร่วม ในหลากหลายมิติของสภากำลังด้วย

เชิงการเมือง

"Carlton C. Rodee et al; Introduction to Political Science

(New York : McGraw - Hill Inc., 1967, p. 96.)

๕ ความ นวลดสกุล, วิทยา นาโนริกกุจิ และ วิศิษฐ์ ห้าเมฆุ, การเมืองและ
การปกครองไทย (กรุงเทพฯ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๖๐), หน้า ๓๓.

"Herbert McClosky, "Consensus and Ideology in American
Politics" American Political Science Review, 68 : December 1969 pp.
126 - 142.

๕ พพชรย์ เกรีดแก้ว, ลักษณะสังคมไทย (พะนัง, โรงพิมพ์เลิบงเชียงจงเจริญ,
๒๕๖๐), หน้า ๗๙ - ๘๖.

๕ Abraham Maslaw "The Authoritarian Characteristic" in
Philip L. Harriman, ed. Twentieth Century Psychology (New York:
Philosophical Library, 1946), p. 36.

๕ อนุ สมิตรเชียร์, ประชาติไทยกับสังคมไทย (กรุงเทพฯ, ไทยวัฒนาพานิช,
๒๕๖๐), หน้า ๔๔.

๕ ชูรุณ ลุ่มพ, หลักสร้างสถาครัช (กรุงเทพฯ, ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๖๔), หน้า
๓๔.

๕ รับอนันต์ สมุทรพันธุ์, ลักษณะการเมือง (กรุงเทพฯ, อักษรเจริญพิพิธ, ๒๕๖๔),
หน้า ๑๔.

๕ Robert A. Dahl, Modern Political Analysis (New Jersey:
Prentice - Hall Inc., 1963), pp. 91 - 92.

๗๐ สมเด็จพระบรมราชินีนาถ "ป្រៃកតារ៉ែងតុកមនេករម្យក្រសងប្រជែងប៊ែកសំណា
ពេទ្យប្រជាមុន" សម្រាប់ចំណាំរាជរាយការជាតិនៃក្រសួងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
នគរបាល (ភ្នំពេញ, ក្រសួងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ២៥០៨)

๗๑ សំណើកំណើន ហេងលិន និង ទុរាយ ត្នារាង, តីវិការ នឹងគ្រប់គ្រងការបៀវិយបៀន
(ភ្នំពេញ, ឈ្មោះនាមកិច្ច, ២៥១០), លោ ៩៤.

๗๒ គុម្ភ ឪដិនេន, ប្រជាផិតិថិក នៃការអិគិតនិងការបៀវិយបៀន
និងគុម្ភ (ភ្នំពេញ, នាខាវិហាលីយនរាលកសាធារ, ២៥១៤), លោ ១៣១ - ១៣២.

๗๓ Seymour Martin Lipset, Politics and the Social Science
(New York : Oxford University Press, 1969), p. 216.

๗๔ Fred I. Greenstein, Personality and Politics : Problems
of Evidence, Inference and Conceptualization (New York : W.W. Norton
& Company, 1975), pp. 103 - 109.

๗៥ J. Roland Pennock, Democratic Political Theory (New York:
Princeton University Press, 1979), p. 241.

๗៦ សុខ នាមតកុដ, វិបាយ នាកិរិកុតិ៍ និង វិភីម្ពឺ ហិរេន្យ, រៀងគិន,
លោ ២៤.

๗៧ ឧណនី ភាគិរិន, តុកមនេករម្យក្រសួងប្រជាមុន (ភ្នំពេញ, ឈ្មោះនាម
កិច្ច, ២៥១២), លោ ១៤.

๗៨ សំណើកំណើន ហេងលិន និង ទុរាយ ត្នារាង, រៀងគិន, លោ ៩៣.

๗៩ E.H. Carr, "The Rights of Man" in UNESCO, Human Right,
p. 12.

๒๙ Herbert Mc Closky, "Consensus and Ideology in American Politics" American Political Science Review, ๖๗ : June ๑๙๖๓,
pp. ๘๘๙ - ๙๐๖.

๒๙ นัก สมิร์เชียร์, เรืองเดิม, หน้า ๘๖.

๒๙ Harold Lasswell and Abraham Kaplan, Power and Society (Viking Press, ๑๙๖๒). p. ๖๖๕.

๒๙ กรรม ทองธรรมชาติ, การเมืองและประชาธิปไตยของไทย (กรุงเทพฯ,
บรรณาจุ, ๒๕๖), หน้า ๘-๙.

๒๙ นัก สมิร์เชียร์, การเมืองและสังคม (กรุงเทพฯ, เอกอัคราช, ๒๕๖๐), ความนำ
๒๙ อุทัย หิรัญโญ, สารานุกรมพัฒนาการไทย (กรุงเทพฯ, โอดิเยนส์โตร,
๒๕๖๒), หน้า ๔๘๐.

๒๙ บรรภาพ วีระดัย, สุรพล ราชวันนาการาม และ นารา ประพกุล, รัฐศาสตร์ทั่วไป
(กรุงเทพฯ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๖๐), หน้า ๒๖๖-๒๗๗.

๒๙ อุทัย หิรัญโญ, เรืองเดิม, หน้า ๙๖๙-๙๗๖.

๒๙ Lester W. Melbrath and M.L. Goel, Political Participation : How and Why do People Get Involved in Politics (Chicago : Rand Mc Nally, ๑๙๖๖), pp. ๗๖ - ๘๙, ๑๖๖-๑๗๖ and ๑๘๖ - ๑๙๖.

๒๙ C.E. Merrican, The New Democracy and the New Despotism (Mc Graw-Hill Book, N.Y. ๑๙๖๓), p. ๔๔.